Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE

ANUL IV NR. 35, 2006 PRET: 70 BANI (7000 LEI VECHI)

Cioclo-Vina Grădiştei

Pag. 3

AJUTOARELE PENTRU ÎNCĂLZIRE, LA MÂNA PRIMĂRIILOR

Pag.8

Integrare înseamnă bunăstare ?

PENSIE MEDIE DE 109 EURO

Pag.7

Pag.7

LOTERIA VIZELOR SUA 2008

AGENTURA BATE GURA

Pag.2

BANI EUROPENI PENTRU SATELE ROMÂNEŞTI

Pag.8

Cum se înalță în lumea de azi, (nu numai) de pe urma "cocoşeilor

TURLELE PALATELOR ȚIGĂNEŞTI - PROCLAMATE DREPT BISERICI !

Pag.5

NEVOIA DE CREDINTĂ ŞI TEAMA DE POLEMICĂ IMORALĂ

Pag.4

AGENTURA BATE GURA

• Zice-se că mare deranj fi-va pe scena politică hunedoreană după apariția unei noi publicații la care se lucrează de zor diverse anchete și investigații, beneficiind de date noi și absolut spectaculoase la care nu are acces oricine. Încriminații nu sunt alții decât tot reprezentanții unui partid aflat la guvernare a căror chiverniseală este luată la bani mărunți. Demersul este cu atât mai serios cu cât unul dintre membrii redacției din umbră a fost văzut în locul mai dosnice în compania unui „specialist" de la o instituție specializată în culegerea de informații strategice pe care mai apoi, cu onor, le pasează pentru documentări jurnalistice. În folosul uneia dintre tabere, bineînțeles.

• Mare șmecher se dovedește a fi șeful unei instituții descentralizate care s-a hotărât să bată fierul cât e cald, apelând la câțiva subalterni spre a contacta împrumuturi pe la diverse bănci, de la care „împrumută" la rându-i spre a-și cumpăra în rate, cu avansuri substanțiale, apartamente peste apartamente. Doamne ferește de alegeri anticipate că vai și amar va fi atunci de angajații ce vor sufla păgubiți în ciorba deja rece.

• Din surse sută la sută credibile aflăm că simpatizanții lui Stoica și Stolojan, majoritatea cu patalamale de liberali în mână, au înființat deja un grup de inițiativă hunedorean, după ce doi reprezentanți ai acestora au fost prezenți și la întâlnirea de la Pitești. Mai mult, se pare că aceștia sunt sprijiniți din umbră și de către doi parlamentari care la un ordin de la București sunt gata să-i susțină la vedere, pe opozanții liberalilor clasici conduși de premierul Tăriceanu. Locul de întâlnire al acestora, un local conspirativ aparținând unui investitor străin, unde urechile lungi sunt retezate de la intrare.

• Mai mulți politicieni hunedoreni o invidiază în secret pe deputata democrată Monica Iacob Ridzi, care potrivit unor informații ultrasecrete este în curs de a deveni o adevărată eminență în politică datorită prieteniei pe care o leagă de fiica cea mai mică a președintelui, Elena Băsescu. Astfel, deputata s-a transformat în ultimul an într-o umbră nelipsită a faimoasei domnișoare la periplurile acesteia prin țară, devenindu-i o confidentă de taină, în toate cele, inclusiv în episoadele mai romantice purtate pe ale tinereții valuri. Acest fapt a crescut-o considerabil în ochii știți dumneavoastră cui așa încât că Monica a ajuns la performanța de a dispune de canale de comunicare „invidiate" de mulți colegi de partid.

• Primarul unui oraș hunedorean greu încercat de reconversia industriei miniere a fost îndelung compătimit datorită problemelor grele pe care le gestionează, în lipsa unor fonduri cât de cât rezonabile. Astfel, acesta a fost gratulat de către un înalt personaj înfierbântat al județului cu grele cuvinte de genul „fraier" și „muist" la o palincă de tranziție datorită lipsei de viziune politică și adaptabilitate la traseismul politic autohton s-au mai pe șleau că și-a ales greșit partidul. Sublimul a fost atins atunci când și soția sa, aflată de față la o agapă ocazională a dat aprobator din cap.

• După ce a tras țeapă după țeapă statului încă de pe vremea guvernărilor cedeiste și pesediste, un libidinos dar nonconformist om de afaceri hunedorean s-a aciuiat pe lângă un director liberal pe lângă umbra căruia regizează tot felul de mișmașuri. Noi îl urmărim atenți dar tare ne este teamă că individul cu renume în falimente spectaculoase să nu fie asociat cu directorul respectiv.

• Mirosul de bani l-a înnebunit pe un primar hunedorean care și-a pus fratele, ce și-a schimbat numele, să îi întocmească proiecte peste proiecte pentru lucrări comunitare. Acestea sunt încredințate spre execuție unui alt afacerist poreclit „Pupăza", bineînțeles fără licitație, care își rotunjește beneficiile prin „lucrări" pe care doar pământul le mai înghite.

• Mare tristețe a adus la Deva înlăturarea ministrului Atanasiu din fotoliul apărării. Explicația este simplă, nu o solidaritate de partid, ci nefinalizarea tranzacției privind preluarea imobilului monument istoric care a găzduit Casina Română, iar actualmente mai aparține în parte M.A.P.N. Mai ales că o comisie de evaluare a și venit nu de mult la Deva spre a pune spațiile în „valoare" în vederea „privatizării". Cum-necum, dificila sarcină va trece pe mandatul lui Frunzăverde. Va mușca oare acesta momeala? Sau afaceriștii se vor muta împreună cu ex-ministrul la A.V.A.S., pe ultima sută de metri a acumulărilor de bani albi pentru zile negre.

• Multă agitație a stârnit în rândurile consilierilor județeni proiectul de hotărâre privind transformarea Regiei Autonome a Drumurilor Județene Deva în societate comercială pentru o preconizată privatizare. Cel mai vehement s-a dovedit a fi pesedistul Gheorghe Popescu care a anunțat că zarurile sunt aruncate deja în ograda controversatului om de afaceri Adrian Gărdean, „terminatorul" Văii Jiului căruia regia i-ar datora deja peste 20 de miliarde de lei pentru combustibil, ceea ce iar da un avantaj considerabil în preluarea mult râvnitei societăți comerciale. Dar și consilierul democrat din Hațeg, Constantinescu a anunțat că urmărește cu atenție procesul. Ce-o avea oare toți hațeganii cu drumurile?

JURNAL DE ALEGĂTOR

...Dar câți Tolontani mai există?!

Reamintesc, mai cu seamă presei uituce, specializată în a pierde din memorie fapte, adevăruri, ziceri, afirmații și declarații ale puternicilor zilei asupra vieții românilor, în diverse împrejurări reamintesc acum că președintele Băsescu s-a adresat unui gingirică de ziarist mai grav decât, recent și indirect, altuia, cu termenul „găozar". Care a inflamat media românească, și risca să o arunce-n aer, dacă nu venea un patron de presă, Dan Voiculescu, să-i dea foc cu totul, atunci când a afirmat că jurnaliștii-s turnători, securiști și etc. Reamintesc, deci, că președintele i-a spus atunci, unuia Dindirică, sau așa ceva, cam așa: „Tu reprezinți un trust de presă al cărui patron a nenorocit sute de mii de români". Și nu s-a ofuscat nimeni. Nici ziariștii, nici procurorii, nici celebrul DNA și mai celebrul său șef, Daniel Morar, nu s-a sesizat, autosesizat din oficiu, la conținutul criminal al declarației președintelui Băsescu! Deși, normal era, ca, venind taman de la președintele țării, acuzația (nu „acuza", cum scriu /zic intelectualii de ziariști) să fie imediat luată în seamă, verificată, cercetată...

Dar nu la acest aspect al foarte gravei incriminări vreau să mă refer. Ci la faptul că, la scurt timp, același președinte Traian Băsescu a inaugurat grila de toamnă a postului al cărui patron a nenorocit sute de mii de români, stând 3 ore în studio, prezentând știri, buletin meteo, sport, horoscop, de 3 ori repetate! Și-atunci m-am întrebat: Cine-i președintele României? Dar cine-i cel mai puternic, cel mai tare om din România?

După un timp, au apărut, și mai apar, la același post TV, împreună, întunecați, gânditori, prețioși, pretențioși, docți și de necontestat în ceea ce zic, intelectualii fini, spuma spumelor și elita elitelor, domnii Gabriel Liiceanu și Andrei Pleșu. Și eu, ca proasta-n târg, mă-ntreb din nou: De ce a mai plecat domnul Pleșu de la Cotroceni? Care-i, unde-i „Minima moralia" să te afli în plata unuia despre care președintele (pe care cu obidă l-ai părăsit) a zis ce a zis?! Iar domnul Liiceanu, care, la recentul Târg de carte al Bucureștilor se făcea preș în fața unui președinte ce nu debutase și ca prezentator de știri alături de Letiția Zaharia (care ea însăși a dezamăgit venind la Realitatea TV), ar trebui și dânsul să-și reconsidere, prin noua sa postură, opțiunile privind moralitatea elitelor.

În profund și reconfortant contrast cu cei trei și alți câțiva mari ziariști, Tatulici, Hurezeanu, Turcescu, C.T. Popescu, S. Tănase, M.Dinescu s-a situat refuzul lui Cătălin Tolontan, redactorul șef al Gazetei Sporturilor, în fața ofertei de 1 milion euro pentru a veni în trustul media al celui mai puternic om din România! Din moment ce-și asigură serviciile președintelui României, celor mai adulați intelectuali ai patriei, ale unei legături de ziariști de linia întâi și ale vedetei Teo, pe deasupra, ca promotoare a manelistilor.

E greu să refuzi un milion de euro, iar gestul lui Tolontan, de a nu pune botu', precum ceilalți, rămâne parcă de neînțeles, însă constituie o mare speranță. Mai este loc de a spera! Dar câți Tolontani mai există?!

P.S.1 Relațiile mele cu C. Tolontan nu sunt cele mai amicale. Dimpotrivă. Pentru că, la un moment dat, s-a alăturat vocilor groase și pixurilor ascuțite împotriva gimnasticii feminine produse la Deva, între noi s-a instalat aversiunea reciprocă. Dar, pentru refuzul menționat, îl salut cu respect pe Cătălin Tolontan.

P.S.2 - Apropo de gimnastică. Vor muri de necaz groparii ce-au dorit moartea gimnasticii la Deva! Felicitări, domnule Forminte! Felicitări, domnișoara Cozma! Felicitări, domnule Sandu! Bravo, Relu Puia!

P.S.3 Ca păgubit la FNI am oare dreptul la mândria că numiții angajați ai lui Sorin Ovidiu Vântu sunt plătiți și din banii mei? Sau asta este mândria prostului?!

NICOLAE STANCIU

Stimate domnule Redactor Șef,

Întrucât în publicația pe care o conduceți nr.34/2006, în pag.2, la rubrica „Aflu deci exist", a apărut o notificare destul de speculativă, acidă și tendențioasă la adresa subsemnatului, în virtutea dreptului la replică, vă rog să publicați în numărul următor, în aceeași pagină, articolul de mai jos. Menționez că, deocamdată, nu m-am adresat altor publicații, nepunând la îndoială probitatea dvs. profesională.

Cu toată considerația,
Ion Urdă consilier județean

OBSESII

(drept la replică)

Din interese mai mult sau mai puțin transparente unii politicieni, ajunși pe treptele înalte ale puterii, lansează câte o acțiune care reușește să-l mai amorțească pe românul de rând și să-l facă să uite că are burta lipită de șira spinării. Astfel a reînceput acțiunea deconspirării "informatorilor" securității comuniste, "dosariada" ce a devenit o adevărată obsesie națională, iar, în acest context unora li se pare că anumita cuvinte sau expresii ar trebui scoase din dicționarul limbii române, vezi doamne, având rezonanțe "securisto-comuniste".

Ca urmare m-am trezit, deunăzi, cu o notificare în publicația „Lumea de azi" nr.34/2006 în pag.2, la rubrica „Aflu deci exist" (oare nu trebuie o virgulă pe acolo...???), prin care, într-un mod foarte încâlcit (desigur ca autorul anonim va avea pretenția să-l numesc "sofisticat"), dar de-a dreptul jignitor, sunt incriminat de simplul fapt că am intitulat obișnuita prezentare a activităților desfășurate în cadrul unei deplasări în străinătate, "NOTĂ INFORMATIVĂ". Și aceasta pentru că, în mintea obsedată a anonimului autor, o asemenea exprimare ori trebuie, musai, să aibă vreo legătură cu "nostalgia vinului de Tokaj", ori e o pană de inspirație a autorului, ori e o "pastilă" la adresa nu știu cui.

Îl asigur pe "anonimul autor" (nu știu de ce nu are curajul să semneze ceea ce scrie, dar îl provoc pe această cale la un duel pe orice temă de probitate publicistică în ziarul în care se produce) că nu e nici una, nici alta, nici cealaltă. Nu știu câtă școală s-a prins de "anonimul autor", dar mi se pare absolut normal ca un raport de mici dimensiuni să fie numit "notă", iar dacă e destinat informării cuiva, să fie însoțit de adjectivul "informativă", iar, ca autor al acestei note, îmi asum calitatea de "informator al Consiliului Județean Hunedoara" în scopul îndeplinirii unei obligații legale, dar și de "bun simț" față de colegii consilieri de a-i informa asupra îndeplinirii mandatului încredințat.

Cât privește "cochetăria" mea "vârtoasă" cu cultura de care amintește, vădit ironic, "anonimul autor", spre "informarea" acestuia, precizez că aceasta e doar un hobby (profesia mea este de inginer, am titlul de "doctor în inginerie industrială", mai multe lucrări științifice publicate, o carte tehnică în curs de apariție la Editura AGIR București), eu nu mi-am făcut din aceasta un mod de existență precum alții din ziaristică, pe când adevărata lor vocație e cea de "mardeiași de mahala" cu simbrie la stăpân.

Dacă dovedește probitate profesională, îl invit pe distinsul "autor anonim" să dea publicității incriminata notă informativă, pentru că e bine ca opinia publică să cunoască faptul că delegația culturală hunedoreană din care am făcut parte a fost invitată nominal de președintele Adunării Generale a Județului Vas, înfrățit cu județul nostru, pentru a dezvolta și consolida cooperarea culturală a celor două județe, precum și faptul că prestația acesteia în cadrul Festivalului Cultural "Cicelle" a fost un real succes, elegant comentat de colegii de breaslă maghiari ai "anonimului autor".

Cu toate cele bune!

Ion URDĂ
consilier județean al Partidului România Mare

Binevoitorii de ocazie distrug cel mai nou parc natural din judeţ

Cioclo- Vina Grădiştei

Administraţia Parcului Natural Cioclovina-Grădiştea Muncelului (PNCGM) pune piciorul în prag şi stopează devastările şi defrişările care au loc în zonă de şapte ani. Printre adversarii pe care şi i-a făcut Mihaela Ionescu, actuala directoare a PNGM se numără Adriana Pescariu, fosta directoare a Muzeului Civilizaţiei Dacice şi Romane, profesorul universitar Ioan Glodariu (de la Universitatea Babeş Bolyai din Cluj), precum şi o serie de potentaţi locali, care şi-au ridicat vile în apropierea siturilor arheologice Costeşti-Sarmizegetusa sau în Valea Jiului ce vin în contradicţie cu obiectivele parcului.

Profu' de arheologie

Parcul Natural Grădiştea Muncelului se întinde pe o arie mare, de 38.000 de hectare. Suprafaţa strict protejată este una mult mai redusă. Este preferabil, pentru accesarea unor fonduri, ca să existe mai puţine parcuri naturale, dar cu suprafeţe întinse, decât o multitudine de părculeţe. Din această cauză problemele cu care ne confruntăm sunt din cele mai diverse".

Din 1999 şi până în prezent elevii Liceului Emil Racoviţă din Cluj Napoca se adunau în zona siturilor din Munţii Orăştiei, pentru a participa la tabere arheologice. Conducătorul expediţiei a fost, de fiecare dată, profesorul universitar Ioan Glodariu, cel care a devenit celebru prin propunerea inedită de a păcăli detectoarele de metal ale căutătorilor de kosoni prin aruncarea de alice din elicopter. Seriozitatea expediţiei nu putea fi pusă la îndoială.

Realitatea din teren a fost însă cu totul alta. Taberele arheologice au fost transformate în adunări de dezmăţ, căţărări pe

calendarul solar din perioada dacică şi focuri de tabără în apropierea vestigiilor din lemn. "Când i-am văzut, în teren, nu m-am putut gândi decât, Dumnezeule, ce se întâmplă!

Garda de Mediu le-a dat un avertisment prin care le-a pus in vedere sa-si ridice gunoiul in 30 de zile.Ei au refuzat,spunand ca muzeul din Deva este dator sa organizeze tabara,din punct de vedere administrativ, pentru ca este beneficiarul lucrarii.Dupa aceasta,Garda de Mediu a intocmit un proces verbal,dar pentru ca nu a fost facut imediat,procesul in justitie a dat castig de cauza Liceului Emil Racovita.Toata raspunderea juridica a fost pasata Muzeului Civilizatiei Dacice si Romane,desi institutia deveana nu facuse altceva decat sa abiliteze Universitatea Babes Bolyai sa faca sapaturi arheologice", a declarat Mihaela Ionescu. Administraţia parcului a găsit soluţii abia în acest an, la trei ani de la înfiinţarea PNCGM, prin hotărâri de guvern. Consiliul Ştiinţific al Parcului Natural Cioclovina Grădiştea Muncelului le-a interzis arheologilor de ocazie să mai intre în perimetru sitului arheologic fără un proiect de depozitare a gunoaielor. Replica lui Glodariu a fost stupefiantă. Proiectul înaintat prevede amplasarea taberei tot în interiorul incintei sacre. Pe viitor, taberele arheologice vor avea loc, timp de două săptămâni, în fiecare an sub paza strictă a rangerilor.

Burtoşii din vile

Cel de-al doilea aspect îl reprezintă delimitarea parcului (realizată în 2004) şi lipsa unui plan de management. Sătenii care îşi au gospodăriile în zonă au fost convinşi de potentaţii care şi-au ridicat vile în apropierea ariilor protejate că decizia de amenajare, "de la centru", a parcului natural peste pădurile şi terenurile agricole care tocmai li se retrocedaseră înseamnă restrângerea drepturilor de proprietate. Singurii arşi la buzunar sunt însă potentaţii care doresc să îşi ridice sau să îşi extindă casele de vacanţă. Primăriile din zonele administrative ale PNCGM trebuie să ceară în prealabil şi avizele administraţiei parcului. Pentru oamenii simpli, însă, înfiinţarea PNCGM înseamnă de fapt bani primiţi din fonduri europene şi certificate de producător bine cotate pe plan extern. "Se poate exploata masa lemnoasă, se poate cultiva, în continuare pământul şi se primesc chiar bani pentru conservarea activităţilor tradiţionale. Eticheta de produs agricol provenit dintr-un parc natural înseamnă implicit că acest produs este ecologic şi natural. În Occident, asemenea produse sunt de zece ori mai scumpe", a încheiat Mihaela Ionescu.

Adrian Novac

SPAR LA DEVA

Începând cu acest an grupul olandez SPAR, a intrat oficial şi în România prin deschiderea a trei supermarket-uri la Arad, Reşiţa iar la sfârşitul lunii trecute şi la Deva.

SPAR a luat fiinţă în Olanda în 1932 din iniţiativa dl. Adriean Von Well, fiind deja prezent pe patru continente, în 34 de ţări cu un capital de 28 miliarde de euro şi 14.400 de supermarket-uri.

În afară de oficialităţile locale la deschidere s-a aflat şi managerul general SPAR, dl. Gordon Campbell.

Suprafaţa totală este de 1.728 mp, din care peste 1.400 mp. suprafaţă construibilă unde lucrează 70 de angajaţi, şi o parcare de 120 locuri. Până în prezent este cel mai mare magazin din România, iar până la sfârşitul acestui an SPAR va mai deschide supermarket-uri în Alba Iulia şi în Odorheiu Secuiesc şi primul hypermarket la Târgu Mureş.

În 2007 vor mai fi deschise încă 20 de magazine dintre care cinci numai în Bucureşti, costul fiind de 1,5 milioane euro/magazin. Vor fi de asemenea încheiate parteneriate cu producătorii locali care vor fi sprijiniţi de companie, 80% dintre produse provenind din România şi doar 20% din companii internaţionale.

Polemici cordiale

Nevoia de credinţă şi teama de polemică imorală

Moise, cu greu urca Muntele Sinai.
Nori ceţoşi i se aruncă în faţă.
Trebuie să urc
Acest Munte...
+7.Ghe. Ghelasie - Origini. Moşul din Carpaţi. Neofit Pustnicul. 1998

În zilele noastre scria cel ce trece în nefiinţă în 2003, la Frăsinei "că mai mult ca oricând *Culturile Spirituale* se *întâlnesc* nu atât cât să se confrunte, cât să se *cunoască* reciproc". Unii însă

fac un fel de *amestec* ce le falsifică şi le denaturează. Reînvierea *Duhului Tradiţiilor* adesea s-a amestecat mai ales acolo unde au fost confruntările cele mai mari.

Mistica Ortodoxă Crestină este cunoscută sub denumirea de *"isihasm"*. Sintagma este folosită din sec. XIV. Atunci apar în Carpaţi în special în Ţara Haţegului - adevărate monumente de cult, bijuterii arhitecturale de cultură, biserici ortodoxe ridicate de familii de români înstăriţi, repere cu caracter autohton şi în directă legătură cu tradiţia vechilor pustnici, din vechea vatră pustnicească românească, ca o accesibilitate mai mare la *Tainele Mistice*.

Ne revin insistent în minte cuvintele ce le auzeam la schitul Poiana Pustnicului-Lainici. *Mare este Dumnezeu şi minunate sunt lucrările Lui* ! Glasul asprit de vreme dar plin de căldură duhovnicească al Părintelui monah Gherasim ne-a făcut cunoscătorii unei stări speciale, firesc efect al privirii calde cu care ne învăluia, *liniştea mistică*.

Trei ani de mistică autentică. Trei ani de trăire mistică, desprins total de lume. S-a izolat în chilia dintre stâncile din calcar în Poiana pustnicului şi nu a vorbit cu nimeni. În aceşti ani Părintele Gherasim a trăit revelaţii înalte, cea mai importantă fiind aceea a zidirii unei biserici, acolo sus.

Azi *Biserica din Cer* e gata.

Întâlnirea cu părintele Gherasim marchează în bine cursul vieţii. În urmă cu trei ani am participat la punerea pietrei de temelie şi înzidirea unui vis, la care ajungi numai după un aspru urcuş, cel al credinţei, cale de o oră şi jumătate. Locul regăseşte oameni simpli la îmbrăcăminte, puţini la număr, ce se încumetă să pornească pe jos, în încercarea apropierii de Dumnezeu, prin omul Lui, părintele monah Gherasim, pentru împlinirea unei rugăciuni speciale.

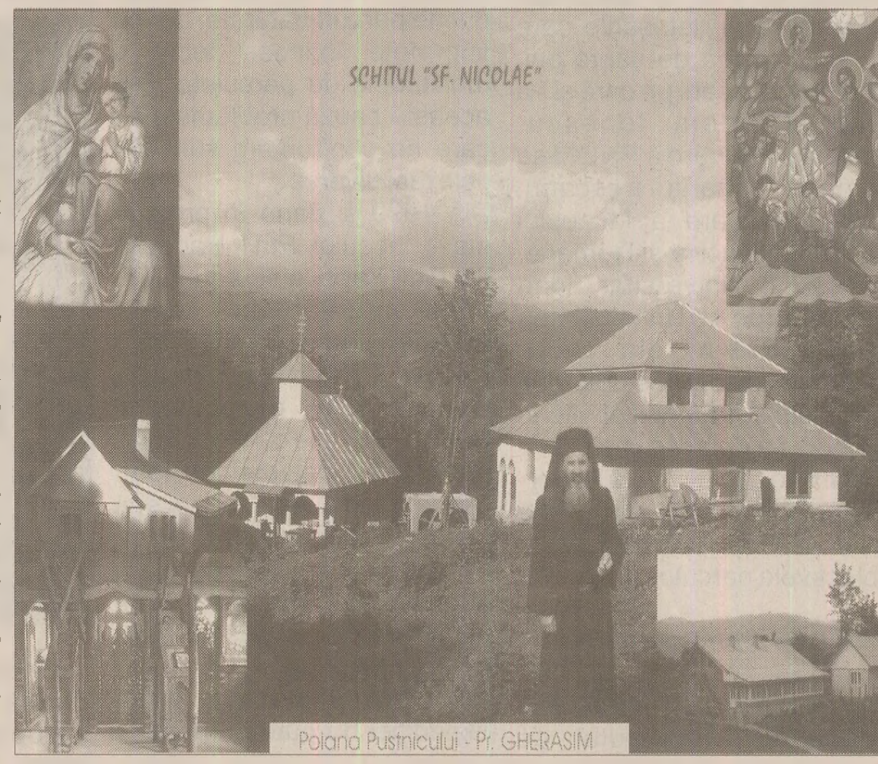
Misticul practicat în Poiana Pustnicului, privit cu neîncredere în occident, este venerat în orient. Uneori era persecutat. Părintele monah Gherasim a fost mereu persecutat. Aşa am simţit noi chiar dacă nu a spus-o niciodată. Ba există şi prigoana. Începând numai şi cu bariera de jos, cu grele lacăte ce se deschide după lungi rugăminţi ori ameninţări cu cele administrative. Poate că nu lipsesc acei clerici de înalta talie umană precum Preasfinţitul Ioan - fost stareţ al Mănăstirii Lainici, Înaltul Teofan al Olteniei sau Gerasim al Severinului care să cauţioneze şi trebuinţele ad-tiv bisericeşti şi al terenului aferent noii mănăstiri de azi.

La Schitul "Poiana Pustnicului" găseşti linişte sufletească, întâi de toate. Apoi, simţi o imensă eliberare de ceea ce se poate numi apăsător ori greu de purtat şi cu care urci din şosea, tot ce e împotriva firii, chiar răutatea. Am trăit şi trăim mereu momente greu de explicat: am văzut lacrimile din ochi ce-l copleşesc celui ce se adresează cu cuvintele *Părinte, roagă-Te pentru mine*. Această rugăminte, blândeţea răspunsului de *Doamne ajută! Domnul fie cu Tine* te aduce şi te va aduce mereu în Poiana Pustinului, cât părintele Gherasim va dăinui şi se va ruga aici.

Locul ales de părintele Gherasim îl simţim a fi de o religiozitate aparte. Monahul Gherasim este omul ales pentru a sfinţi, prin prezenţă şi rugaciune, acest loc. Piscul de munte, cu poiana, o căldare din calcar scufundată, pădurea mereu doborâtă de năprasnice vijelii, vântul ce bate permanent, structura tristă a calcarului cristalizat, solul accidentat şi truda aprovizionării cu apă necesară traiului zilnic, cărată cu raniţa cale lungă fac acest loc greu de definit sub greutatea ce-ţi apasă sufletul iar nu a raniţei ce o porţi în spate cu ceva merinde. Din păcate se vine aici doar la ceas de necaz ori de durere.

Cu atât mai mult locul vindecă sufletul nostru.

În Poiana Pustnicului, Părintele Gherasim şi-a găsit vocaţia monahală la 44 de ani. A fost încercat năprasnic să-şi piardă fiul, o remarcabilă faţă bisericească şi un intelectual de mare perspectivă. Şocul iniţiatic, zvâcnire cu zguduire ce-l mută pe monah din planul simţului lumesc în cel al simţului rugăciunii continue la dus la început să-şi găsească locul în cadrul *Schitului Locurele*. Prigoana de mai târziu l-a îndepărtat de aici. A urcat în vârful muntelui. Azi *Biserica din Cer* este de departe cel mai remarcabil aşezământ de unde doar cerul e mai sus. La ceasul de rugăciune din miez de noapte, pelerini cu capul aplecat sub greutatea sufletească urcă zi şi noapte. Mereu rămânem impresionaţi de forţa pe care nu suntem capabili să o înţelegem, cu care părintele, azi trecut de şase decenii, îşi face rugăciunile ceasuri îndelungate, măsurate numai de Domnia Sa, urmare a practicii neîncetate. Este o forţa nespecifică omului de rând. Este forţa caracteristică celui dăruit cu dragostea, bunăvoinţa şi mărinimia Dumnezeiască. Părintele monah Gherasim este un ales al

Domnului pentru a sălăşlui în sihăstrie. Părintele Gherasim este mai ales un imens câştig al ortodoxiei tradiţionale, neînchistată şi lipsită de oportunism şi în care sihăstria este evidenţa perpetuarii acesteia peste secole. Slujirea lui Dumnezeu, prin oferta pe care, cei ca noi, ce căutăm orice altceva decât turismul religios, ne aduce mereu şi ne va aduce aici iar Poiana Pustnicului este un loc rar pentru care nu suntem vrednici a-i mulţumi bunului Dumnezeu că l-am găsit.

Octombrie 2006
Traian Oproni

Cum se înalţă în lumea de azi, (nu numai) de pe urma “cocoşeilor”,

TURLELE PALATELOR ŢIGĂNEŞTI - PROCLAMATE DREPT BISERICI !

Nicăieri în ţara aceasta, ca de altfel în întreaga lume, n-ar trebui să se mişte un pai de mâna omului, fără a se plăti impozit pe paiul cu pricina... Pentru că, de aceea trăim într-un stat de drept, adică într-o societate instituţionalizată, unde avem şcoli, spitale, poliţie, justiţie, armată, biserică. Numai că, în timp ce ţăranii cât de amărâţi plătesc impozitul pentru pământul pe care îşi cresc roadele, după ce în sfârşit au fost împroprietăriţi de pe urma Revoluţiei, se găseşte şi o altă tagmă de ordin social care decât să audă de impozit, mai bine s-audă de dracu. E vorba de o parte a ţiganilor înstăriţi, pentru care anii de şcoală se măsoară în ghiuluri aurite; spitalelor şi doctorilor le ţin locul descântecele de deochi şi fierturile din buruieni; poliţia “e gabori”, un fel de “muma-pădurii” care sperie doar cel mult ţâncii; justiţia nu e alta decât cea făcută de bulibaşă.. Iar cât despre biserică, nu-i mare lucru de zis, deoarece aceasta poate bine-merci să “crească” şi după mărăcinii împletiţi cu sârmă ghimpată, în ogradă…

Nu vine Occidentul, mergem noi la el şi-l aducem cu japca !...

Ce-i drept, mi-e totdeauna dor de cânturile lui “Phoenix”: “Trec ţigani pe drum,/ Drumu-i plin de fum…”. Dar, în egală măsură nu pot să mă împac cu cerşetoria la gurile de metrou din Occident, cu hoţia la drumul mare, cu prostituţia şi proxenetismul “altoite” pe principiul de tarabă, şi cu tot ceea ce nu…se împacă de fel cu obştea care are până la urmă şi ea regulile ei…S-a ajuns şi ca, de exemplu, o tanti ghicitoare/vrăjitoare să facă mai mulţi bani de pe urma cititului în palma politicienilor, de câţi bani face campania electorală a ălora, în sine…Indiferent că ne uităm înlăuntrul ţării ori pe din afară, vedem că se ţine bine pe picioare o economie “la negru”, ale cărei roade se arată îmbelşugate îndeobşte aici, unde trăim toţi deopotrivă, zi cu zi. Dintotdeauna, ţiganii s-au plâns că nu au drepturi; niciodată însă, nu i-am auzit vorbind despre oareşice obligaţii. Ei bine, cred că este cazul să afirmăm că: dacă ţiganii nu au drepturi în ţara asta, atunci chiar că nu mai are nimeni…

După Revoluţie, mai “întreprinzători” din fire, ţiganii şi-au pus traistele la spinare şi au purces în Occident să facă bani; nu câte unu-doi, ci cu zecile “dintr-un foc” şi dintr-un neam “de traistă”. Metodele lor erau şi sunt şi acum cele ştiute din România, şi anume cele pe care n-are rost să le înşirăm iar şi iar, ca papagalii…Asta a fost şi mai este încă: plecând cu traistele, şi venind cu limuzinele. Ei bine, am zice: şi ce-i cu asta, că doar economia de piaţă e o junglă în toată regula; azi o interdicţie pe paşaport, mâine alt paşaport; azi e trimis înapoi în ţară meşteru , mâine-i pleacă cuscru sau văru , unul din cei mulţi. Dar chiar, de ce n-ar fi aşa, până la urmă?; că doar nici America nu s-a pripăşit până la rangul de primă putere mondială, doar cu îngeri…La urma urmei, fiecare-şi are rolul său în sistem, cel puţin ca şi termen comparativ că e bun sau rău, dacă n-ar fi fost trebuia inventat. Rezultatul se vede nu în carne şi oase, ci mai degrabă, cel mai adesea, în cărămizi peste cărămizi, legate cu mortar; ce în timp ajung să împungă cerul precum nişte “minuni” ori “vijelii” ne-date nicidecum de la Dumnezeu…

Pruncul, aurul şi…aşa mai departe

Au ţiganii au un obicei al lor de a face o puzderie de copii; cum-necum (poate printr-o neşansă genetică ?!…), unii dintre aceştia ţin marginea drumului, cu oasele-ntoarse, legănându-se ca într-un bocet prelung şi, printre firimiturile de rugăciuni de Domnul, de Iisus ori de Fecioara Maria, desculţi şi noroiţi ca din evul-mediu, storc ca pe o lacrimă şi aia, cu jumătate de ochi, - un leu de la trecători. E o aritmetică destul de greu de priceput, cum leu la leu “trage”, de se face galben, apoi din atâţia galbeni bulgăre de aur !…

Şi pentru că tot veni vorba de aur: după Revoluţie, marea parte a ţiganilor şi-au primit aurul înapoi, în primul rând vestiţii “cocoşei”. S-a întâmplat, nu rareori, ca ei să primească aur care n-a fost confiscat niciodată de către regimul comunist ! Mai mult, pe de cealaltă parte, în preajma anului 1994, o politică a Băncii Naţionale a României a dat nişte rezultate uimitoare: fiece ţigan care se "descotorosea" de aur primea de la B.N.R., pe lângă valoarea acestuia, şi un comision de 20 % !!!… Atât a fost de ajuns, pentru ca traficul de aur dinspre Occident şi chiar Orient, spre România, să ia proporţii cataclismice…

Cucuiele…din vârful aisbergului

Pentru că tot vorbeam despre o economie “la negru”, nu putem să trecem indiferenţi, o dată şi încă o dată, pe lângă vilele / palatele / castelele de multe milioane de dolari, care împânzesc câteva din aşezările judeţului (a se vedea doar dealul Hăşdatului, de deasupra Hunedoarei n.n.). Majoritatea lor au avut (dacă au avut) plan de construcţie pentru nişte cocioabe. Când a venit (dacă a venit) primăria să întrebe ce şi cum, de îndată s-a adunat toată comunitatea ţigănească de prin preajmă, încât oamenii primăriei făcură cale-ntoarsă val-vârtej. Azi, mâine, poimâine - la fel. Până când, precum coarnele de la melc, au ieşit la iveală şi “minunile” ori “vijeliile” de care vorbeam ceva înainte…Ei bine, până aici a fost cu Primăria; deoarece deja falnicii proprietari au prins o “figură”, şi s-au ţinut tare de ea, ceva de genul : cum poţi “să te legi” de nişte lăcaşuri de cult! pentru că, la sărăcia lor nu îşi puteau nicidecum face case ca-n Beverly-Hills. **Astea sunt biserici, că de-aia au turle !** Ori ce, nu mai e adică libertatea religiei în România ? Care religie, care va să zică, da pe pe cine interesează ?… Şi mare grijă, cu drepturile minorităţilor, că nu mai e mult până la UE !…Iar dintre aceia “juraţi-pe-cuţit”, se găsi-vor niscaiva “avocaţi” care să pună în creştetul României, efectiv coarne de Măgar, în faţa iniţialelor pe care ni le dorim atât de mult, - ca pe o îmbrăcăminte înstelată care să-i ţină de cald tricolorului…

Daniel Marian

Luncoiu de Jos, vatră de istorie şi poartă spre viitor

Comuna Luncoiu de Jos se află aşezată în partea de nord-vest a judeţului, la 7 km. distanţă de municipiul Brad, şi 31 km. de municipiul Deva. Se întinde pe o suprafaţă de 4959 ha., satele comunei fiind situate la altitudini care variază între 345 m şi 697 m, având în componenţa sa 5 localităţi: Luncoiu de Jos, Luncoiu de Sus, Podele, Dudeşti şi Stejărel, precum şi 13 cătune, cu o populaţie de 2123 de locuitori şi aproape 700 de gospodării.

Teritoriul comunei a fost locuit încă din preistorie, drept dovadă stând depozitul de bronzuri şi alte piese de bronz izolate, descoperite în satul Podele.

Ca drept dovadă stau atestările documentare ale satelor : Luncoiu de Jos, Luncoiu de Sus şi Stejărel (fost Scroafa) în 1439, Podele în 1805, Dudeşti în 1956, iar cătunul Valea Lungă în 1525. Comuna Luncoiu de Jos este amintită şi în Răscoala de la 1784 din Transilvania condusă de Horea, Cloşca şi Crişan, răscoală ce a antrenat în iureşul său ţărani din satele aparţinătoare comunei precum Stejărel sau Podele, mulţi dintre aceştia fiind condamnaţi la moarte de către autorităţile austro-ungare, dar până la urmă au fost graţiaţi.

Petruţ Ioan
Data şi locul naşterii: Luncoiu de Sus, 18.02.1953
Studii: Liceul Industrial de Construcţii Deva
Starea civilă: căsătorit 2 copii
Apartenenţa politică: membru PSD

Primarul Ioan Petruţ se află la cel de-al doilea mandat, şi pe toată perioada celor şase ani, cu bani puţini, însă investiţi cu cap, a încercat să schimbe faţa comunei. A început cu clădirea primăriei, unde a făcut modificări şi recompartimentări, trecând-o prin lucrări de reparaţie capitală, prin alimentarea cu apă, construcţia de grupuri sanitare şi introducerea încălzirii centrale. În cadrul Consiliului Local există 11 consilieri, colaborarea cu aceştia fiind foarte bună. În ajutor social se află 37 de persoane cu care se execută lucrările de gospodărire comunală care necesită cheltuieli lunare de 30 milioane de lei.

TRADIŢIILE ŞI MEŞTEŞUGURILE POPULARE LA MARE PREŢ

Pe raza comunei Luncoiu de Jos funcţionează patru şcoli generale, una la nivelul claselor I-VIII la centrul de comună şi trei la clasele I-IV din satele aparţinătoare, la care învaţă 128 de copii. Şcoala de la centru are alimentare cu apă şi este dotată cu 15 calculatoare.

Prima şcoală din Luncoiu de Jos a fost atestată documentar în 1858.

De asemenea, comuna mai dispune şi de patru cămine culturale care totalizează 550 de locuri. Pe scena căminului cultural din Luncoiu de Jos activează cunoscutul ansamblu folcloric "Stejărelul", cu recunoaştere internaţională care şi-a început activitatea în anul 2000 la iniţiativa soţilor Dorel şi Lidia Benea. În cadrul ansamblului activează 50 de artişti având în repertoriul lor dansuri din zonele etno-folclorice ale judeţului Hunedoara, de pe Mureş, dansuri din Banat, Făgăraş şi Oaş.

Locuitorii comunei Luncoiu de Jos sunt în majoritatea lor de religie ortodoxă, 12 pendicostali şi 5 martorii lui Iehova.

Dintre cele patru biserici, două sunt ridicate după 2000 la Luncoiu de Sus şi la Luncoiu de Jos.

Cititorii care în majoritatea lor sunt elevi se pot împrumuta cu cărţi de la biblioteca comunală care dispune de peste 7000 de volume , primăria sponsorizând anual cu suma de 5 milioane de lei pentru cumpărarea de noi volume.

În comună sunt cunoscuţi 3 creatori populari care s-au remarcat la numeroase festivaluri şi manifestări folclorice: Elena Sicoe sculptură în lemn şi pictură naivă, Vasile Iacobescu meşter la impletituri cu nuiele şi obiecte din lemn sculptat şi Ioan Nistor meşter popular în rotărit, obiecte şi unelte din lemn sau fierărit.

INVESTIŢII PENTRU UN VIITOR TRAINIC

Peste 70 kilometri de drum străbat comuna, din care aproape jumătate sunt asfaltaţi sau în curs de asfaltare. De asemenea au fost construite 3 ziduri de sprijin şi reparate 2 poduri. A fost regularizat pârâul Luncoi cu fonduri de la guvern pe o distanţă de 600 m, în 2007 continuîndu-se regularizarea acestuia până la viaductul CFR. Drumurile comunale şi uliţele neasfaltate au fost pietruite în perioada 2000-2005, transportându-se sute de maşini de piatră de la Casial, fără a necesita plata vreunui ban.

În 2007 vor fi repararate şi cele patru cămine culturale şi vor continua lucrările de pictură la biserica nouă din Luncoiu de Sus. Vor continua asfaltările precum şi întocmirea dosarelor pentru subvenţii la terenurile agricole şi a proprietarilor de vaci cu lapte

Veniturile proprii ale primăriei sunt foarte mici, pe raza comunei existând doar două societăţi comerciale: SC Ergoform specializată în scaune şi mobilier de birotică, şi SC Nobillemn , care are drept obiect de activitate prelucrarea lemnului.

De asemenea se mai află un motel ce dispune de opt camere cu câte două paturi şi o pensiune turistică cu 10 locuri de cazare.

Legenda "Dealului Fetii"

Am putea încheia cu o frumoasă legendă care nu este cunoscută de prea mulţi oameni. Este vorba de Legenda "Dealului Fetii". În jurul anului 1700, pe platoul de la poalele dealului se ţineau săptămânal târguri de ţară, unde veneau locuitori din mai multe sate, târg ce era urmat de fiecare dată de o nedee. Legenda spune că la un astfel de târg, erau prezenţi şi doi tineri îndrăgostiţi, care erau opriţi de părinţi să se căsătorească. Totuşi mama fetei s-ar fi înduplecat să-i dea fata de soţie, cu condiţia ca acesta să-şi ducă mireasa în braţe până în vârful celui mai înalt deal din apropiere. Tânărul se învoieşte, însă când ajunge în vârful dealului, epuizat de efort, cade şi moare. De durere moare şi fata. Atunci mama fetei l-a plâns amarnic pe cei doi îndrogostiţi. Legenda spune că de la picioarele acestei femei, din lacrimile vărsate a început să curgă un părâiaş care poartă numele de Pârâul Cernelii, iar dealul unde au murit tinerii se numeşte "Dealul Fetii".

Stejărel IONESCU

HUNEDORENI ÎN CĂUTAREA FERICIRII

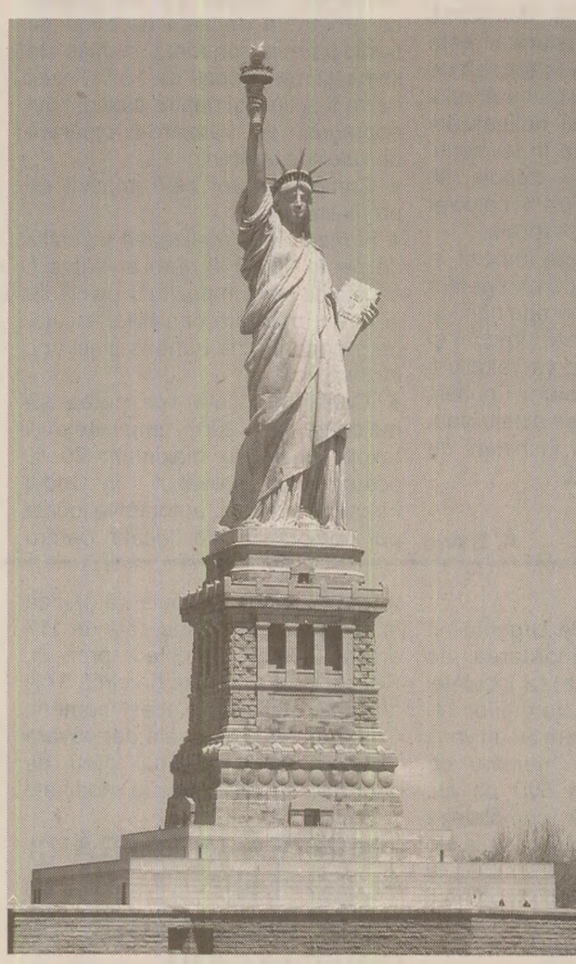
LOTERIA VIZELOR PENTRU S.U.A., EDIȚIA 2008

Departamentul de Stat al Statelor Unite a anunțat reluarea programului Diversity Immigrant Visa (Loteria Vizelor), de acordare a maximum 55.000 de vize pentru cetățenii străini, în baza unei trageri la sorți computerizate.
DV 2008 este mai strictă decât loteriile precedente, dar criteriile de eligibilitate au rămas la fel de simple. Vizele sunt distribuite în șase zone geografice, invers proporțional cu nivelul imigrației din țările situate în zonele respective (statele cu cel mai mic nivel de imigrație primesc cele mai multe vize). Cetățenii români pot să participe și la această ediție a loteriei, care este deschisă numai în perioada 4 octombrie - 3 decembrie 2006 (până la ora 19.00).
Ca și la ediția precedentă, candidaturile se depun exclusiv prin internet, la adresa: http:/dvlottery.state.gov/.
Departamentul de Stat nu mai acceptă candidaturi pe hârtie. Totodată, solicitanților li se sugerează să nu aștepte să înainteze candidatura abia în ultima săptămână, întrucât suprasolicitarea serverelor poate duce la apariția unor întârzieri și erori de procesare.

Condițiile de participare sunt destul de simple. Astfel, solicitanții trebuie să fie cetățeni ai țărilor acceptate în DV 2008 (nativi sau prin căsătorie). România se numără printre statele acceptate. De asemenea, solicitanții trebuie să satisfacă cerințele minime de educație sau profesionale. Adică Bacalaureat sau echivalent ori cel puțin doi ani de muncă într-o ocupație care a necesitat minimum doi ani de pregătire sau formare în activitate.
Un lucru important de știut este că nicio persoană nu poate să facă mai mult de o solicitare. Două sau mai multe solicitări în numele aceleiași persoane vor atrage descalificarea imediată a persoanei în cauză, indiferent cine a făcut solicitările. Acestea pot fi făcute personal (varianta preferată) sau de alte persoane.

O solicitare reușită va avea ca rezultat afișarea unui ecran de confirmare, conținând numele solicitantului, data sa de naștere, țara de origine și o „ștampilă" cu data și ora. Această pagină poate fi tipărită la imprimantă.
Câștigătorii vor fi înștiințați printr-un document trimis prin poșta normală, în mai-iulie 2007. Departamentul de Stat nu expediază mesaje electronice (e-mail) către candidații la Loteria Vizelor. Necâștigătorii nu vor fi înștiințați în niciun fel.
Ambasadele și consulatele SUA nu pot furniza liste ale câștigătorilor.
Vizele DV 2008 vor fi emise între 1 octombrie 2007 și 30 septembrie 2008.

Pentru acordarea efectivă a vizei, câștigătorii desemnați prin tragere la sorți trebuie să satisfacă toate criteriile de eligibilitate prevăzute de legea americană. Un alt criteriu obligatoriu și eliminatoriu este cel al fotografiilor. În cazul în care în cerere menționați și alte

persoane (soț/soție, copii), asigurați-vă că veți anexa și fotografiile acestora, conform cu instrucțiunile.

Orice greșeală sau omisiune atrage, de asemenea descalificarea. Participarea la Loteria Vizelor este gratuită.

1700 DE ROMÂNI FERICIȚI

Numărul cetățenilor români care au câștigat la Loteria Vizelor a crescut constant, ajungând pentru DV 2006 la peste 1.700 de persoane. Loteria DV 2007 nu are încă un număr oficial de câștigători. Românii care vor să se înscrie la aceasta trebuie să aibă în vedere că toate informațiile pe care le furnizează vor intra într-o bază de date a Departamentului de Stat, același care acordă vizele non-imigrant. Deși oficial nu există o legătură între cele două, vizele non-imigrant se acordă numai dacă ofițerul consular este convins că persoana care o solicită nu vrea să imigreze. Candidații la Loteria Vizelor sunt considerați persoane care doresc să imigreze.

FOTOGRAFIA, CONDIȚIE ESENȚIALĂ

Fiecare solicitant trebuie să atașeze la formularul electronic o fotografie digitală a sa (plus a soției/soțului și a fiecărui copil în parte, unde este cazul), care trebuie să respecte o serie de specificații tehnice, după cum urmează:
- format JPEG, cu dimensiunea maximă de 62.500 bytes
- rezoluție 320 pixeli (înălțime) pe 240 pixeli (lățime)
- adâncimea culorii - 24 biți; sunt acceptate și fotografii alb-negru, dar prelucrate în aceeași adâncime de culoare

Fișierul de imagine poate avea ca sursă atât o fotografie digitală făcută în scopul candidaturii la viză, cât și scanarea unei fotografii clasice (de preferat color și cât mai recentă). scanarea trebuie făcută la o rezoluție de 150 dpi și în conformitate cu cerințele tehnice de mai sus (mai puțin rezoluția, care poate ajunge la 300x300 pixeli).
În privința specificațiilor de compoziție, solicitanții trebuie să respecte următoarele indicații:
- poziția capului trebuie să fie dreaptă, cu fața și privirea direct spre obiectiv; capul trebuie să ocupe aproximativ 50 % din suprafața fotografiei
- persoana fotografiată trebuie să aibă în spate un fundal neutru, deschis la culoare (fundalurile închise sau colorate neuniform, precum tapetul cu model, nu sunt acceptate)
- fața trebuie să fie bine focalizată și neobturată de obiecte precum ochelarii de soare
- pălăriile, chipiele sau alte ornamente capilare nu sunt acceptate, nici măcar în cazul în care fac parte dintr-o uniformă, excepție făcând accesoriile care țin de credința religioasă a solicitantului.

PENSIA MEDIE DE 109 EURO

Guvernul a aprobat scăderea cotelor de contribuții de asigurări sociale cu două puncte procentuale, potrivit angajamentelor din Programul de Guvernare, prin proiectul de buget pentru 2007. Reducerea a fost determinată de scăderea cu 0.25 puncte procentuale la contribuțiile de asigurări de stat, 0.50 puncte procentuale la contribuțiile de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, 0.25 puncte procentuale la contribuțiile de asigurări sociale de sănătate. În ceea ce privește bugetul alocat pentru plata pensiilor, acesta a crescut cu 39.000 miliarde lei vechi, respectiv 1.12 miliarde euro, iar pensia medie va fi anul viitor de 109 euro.

La 31 decembrie 2006, creșterea reală a pensiilor, față de nivelul înregistrat la 31 decembrie 2005, va fi de 27.3 la sută.

„De asemenea, este prima oară când va exista o creștere a pensiilor cu 12 la sută, chiar de la începutul anului. Majorările trimestriale ale pensiilor realizate până în 2004 nu acopereau creșterea inflației. Avem un angajament guvernamental pentru o creștere reală a pensiilor de 30 la sută față de decembrie 2004, și acest lucru este, în anul 2007, foarte aproape de a fi îndeplinit.

Ne mai rămâne încă un an la dispoziție, 2008, și sunt convins că această cifră va fi depășită", a declarat Ministrul Muncii, hunedoreanul Gheorghe Barbu. Valoarea punctului de pensie va ajunge la 1 ianuarie 2007 la 396.2 (3.962.000 lei vechi), cu o creștere de 569.000 de lei vechi. În aceste condiții, vom primi pensii mai mari peste cinci milioane de pensionari din România, fie că sunt din sistemul public, fie că sunt din sistemul pensionarilor din domeniul agriculturii. Bugetul alocat pentru măsurile active de susținere a persoanelor care își caută un loc de muncă va crește în 2007 cu 21 la sută față de 2006, ceea ce va constitui un pas înainte spre apropierea de standardele europene.

Noul Cod Fiscal impune: TAXE noi, la vânzările de case şi terenuri

Odată cu 1 ianuarie 2007, noul Cod Fiscal aduce noutăţi în ce priveşte tranzacţiile imobiliare. Sunt astfel stabilite cote diferenţiate de impozit pe venitul provenit din aceste tranzacţii, în funcţie de valoarea proprietăţii imobiliare.

Pentru construcţiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fără construcţii, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv, se plăteşte un impozit de 3% dacă valoarea tranzacţiei nu depăşeşte 200.000 lei (noi). Dincolo de acest prag valoric, taxa este de 6.000 lei, la care se adaugă 2% din valoarea ce depăşeşte suma-etalon.

Pentru imobilele dobândite la o dată mai mare de 3 ani, ceea ce trece de 200.000 lei se impozitează la fel, dar cu 4.000 lei plus 1%.

Impozitul se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care este transmis dreptul de proprietate. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza Camerei Notarilor Publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

Pentru transmisiunea dreptului de proprietate, nu se datorează impozit dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul respectiv, moştenitorii trebuie să plătească un impozit de 1%, calculat la valoarea masei succesorale.

Nu se plăteşte impozit la dobândirea dreptului de proprietate cu titlu de donaţie, între rude până la gradul al treilea inclusiv, precum şi între soţi. Impozitul se va calcula ţi încasa de către notarul public, înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii.

A. David

De la 1 ianuarie 2007 principalele modificări ale codului fiscal intră în vigoare

- Cota unică pe câştigurile din dividende. Populaţia va plăti din 2007 pentru veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, un impozit de 16 %, nivel ce va fi aplicat şi pentru câştigul din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen.
- Companiile vor plăti impozit pe profitul reinvestit
- Firmele care realizează investiţii de peste 500 000 euro ar putea fi scutite de plata impozitului pe clădiri şi teren, datorate consiliilor locale, pe o perioadă de până la cinci ani, inclusiv
- Consiliile locale vor putea să majoreze, din 2007, impozitele şi taxele locale cu maximum 20 % peste nivelul prevăzut în Codul Fiscal. În prezent, autorităţile locale pot majora taxele locale pentru proprietăţi şi vehicule, fără a preciza o limită
- Operatorii economici vor plăti, din 2007, impozit pentru ţiţeiul extras din România şi exportat, fiind eliminat un articol din varianta Codului Fiscal aprobată de Guvern care menţiona că aceste cantităţi sunt scutite de impozit
- Producătorii de gaze naturale vor fi scutiţi, de la 1 ianuarie 2007, de la plata impozitului de 7,40 euro pentru fiecare 1000 mc. Pentru cantităţile livrate. Ei vor plăti, în schimb accize.
- S-a amânat pentru 2008 introducerea cotei de impozitare de 2 % pe veniturile din activităţi agricole. Impozitul se va aplica doar veniturilor băneşti, nu şi produselor realizate din troc.
- Microîntreprinderile care desfăşoară alte activităţi decât cele de consultanţă şi management vor avea posibilitatea să opteze în continuare între impozitarea cifrei de afaceri cu o cotă în creştere de la 2 % în 2007 la 3 % în 2009 şi taxarea profitului de 16 %
- Sistemul de taxare a tranzacţiilor imobiliare a fost aprobat de Camera Deputaţilor în varianta introducerii unui impozit de 3 % din valoarea proprietăţii. Deputaţii au aprobat desfiinţarea taxei de timbru, de 1 %, şi înglobarea acesteia în impozit.
- S-a majorat taxa specială de înmatriculare pentru autovehiculele non-euro, sau care îndeplinesc normele de poluare Euro 1, Euro 2 sau Euro 3. Nouă grilă va conduce la majorări cuprinse între 177 de euro şi 2640 de euro, în funcţie de capacitatea cilindrică şi vechimea autovehiculului. Pentru maşinile Euro 4 nu a fost modificat nivelul taxei. Taxa specială se va aplica la prima înmatriculare în România a maşinilor noi şi second-hand începând din 2007, odată cu eliminarea accizei la autovehicule. Pentru maşinile noi, taxa specială va fi mai mare în medie cu circa 20 % faţă de nivelul actual al accizelor.
- Cota redusă de TVA va rămâne la 9%
- Din 2007 se majorează impozitele pentru locuinţe cu o suprafaţă de peste 150 mp, cu câte 5% pentru fiecare 50 mp. sau fracţiune din aceştia.

Cine, ce, cum şi cât beneficiază

AJUTOARE PENTRU ÎNCĂLZIRE DE LA PRIMĂRII

Consiliile locale vor putea aproba, din bugetele proprii, ajutoare pentru încălzirea locuinţei peste cele stabilite de Ordonanţa Guvernului nr. 36/2006, prin majorări ale gradului de compensare în acelaşi procent, pentru toţi beneficiarii de ajutor care se regăsesc în aceeaşi tranşă de venituri. Guvernul a aprobat în ultima sa şedinţă normele metodologice de aplicare a OG. nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinţei, precum şi a unor facilităţi populaţiei pentru plata energiei termice.

Preţul local de referinţă se stabileşte prin hotărârea Consiliului Local, în cazul în care acesta nu se stabileşte de către autorităţile de reglementare competente. Începând cu sezonul rece 1 noiembrie 2006 31 martie 2007 se instituie un nou sistem de acordare a ajutoarelor pentru încălzirea locuinţei, mult mai flexibil şi cu impact direct asupra familiilor defavorizate. Beneficiarii ajutoarelor sunt familiile şi persoanele singure care locuiesc în România, cu sau fără cetăţenie română, precum şi apatrizii. Familiile şi persoanele singure cu venituri reduse, care utilizează pentru încălzirea locuinţei energie termică furnizată în sistem centralizat beneficiază, în condiţiile prevăzute de ordonanţa de urgenţă, de ajutor lunar pentru încălzirea locuinţei, prin compensarea procentuală a valorii efective a facturii la energie termică, indiferent de modul de facturare pentru care acestea au optat. Ajutorul pentru încălzirea în sistem centralizat a locuinţei se acordă pe baza cererii titularului, însoţită de declaraţia pe proprie răspundere privind componenţa familiei, veniturile acesteia şi nu mărul de camere aferent locuinţei.

Ajutorul pentru încălzirea locuinţei cu lemne, cărbuni şi combustibili petrolieri se acordă beneficiarilor de ajutor social. Plata ajutorului pentru încălzirea locuinţei se acordă o singură dată pentru toată perioada sezonului rece. În cazul în care mai multe familii şi persoane singure beneficiare de ajutor social locuiesc împreună, ajutorul pentru încălzirea locuinţei cu lemne, cărbuni şi combustibili petrolieri se acordă pentru fiecare dintre acestea.

Ordonanţa de Urgenţă nr. 57/2006 prevede acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinţei cu gaze naturale familiilor şi persoanelor singure care au un venit lunar mediu net pe membru de familie de până în 500 de lei. Cetăţenii trebuie să completeze formularele care conţin cererile de acordare a ajutoarelor. Formularele însoţite de declaraţii ajung la primării şi de aici la E.ON Gaz România. Acordarea ajutoarelor de încălzire se decide de către primar, în urma analizei cererilor, şi stabilirea cuantumului ajutoarelor în funcţie de reglementările O.U.G. numărul 57 din anul 2006. Pentru familiile care au venituri nete medii lunare pe membru sun 125 RON de acordă o subvenţie de 210 RON. În cazul celor care au venituri cuprinse între 125 şi 170 RON se acordă ajutor de 130 RON. 110 RON este subvenţia pentru cei care au venituri cuprinse între 170 şi 210 RON. Familiile cu venituri între 210 şi 250 RON pe membru primesc un ajutor de 90 de RON. 70 RON este subvenţia de care beneficiază oamenii cu venituri între 250 şi 290 RON. Suma ajutorului scade pe măsură ce veniturile pe membru de familie cresc. Astfel că, pentru un venit cuprins între 290 şi 345 RON, subvenţia este de 50 RON, iar pentru un venit cuprins între 345 şi 390 RON ajutorul scade la 35 RON. 25 RON este suma ajutorului acordat familiilor cu venit pe membru cuprins între 390 şi 440, iar 15 RON celor care ajung la 440-500

GAZELE NATURALE SE VOR SCUMPI CU CIRCA 37% PÂNĂ LA SFÂRŞITUL ANULUI 2007

Guvernul Tăriceanu este obligat să publice până la finele anului un calendar al scumpirilor la utilităţi pentru ca românii să cunoască care vor fi creşterile de preţuri la gaze şi energie în 2007 şi 2008. Surse guvernamentale susţin că oficialii Comisiei Europene au cerut ferm autorităţilor române să-şi respecte angajamentele asumate în acest sens. Practic, guvernul trebuia să vină cu un calendar al scumpirilor încă din luna aprilie a acestui an, lucru care nu s-a întâmplat. Miniştrii Cabinetului Tăriceanu au analizat de la începutul anului cel puţin 5-6 variante de creşteri ale preţurilor la utilităţi. Ultima variantă stabileşte că, până la finele anului viitor, gazele din producţia internă trebuie să ajungă la 160 dolari/1.000 mc, faţă de 117 dolari/1.000 mc cât este în prezent. Respectiv, o majorare de circa 37% faţă de preţul plătit în acest moment. Creşterea va fi graduală dar povara acesteia va fi tot mai greu de suportat de către păturile medii ale

ÎNAINTEA INTEGRĂRII EUROPENE - CONTROL MEDICAL OBLIGATORIU

Programul naţional privind controlul medical obligatoriu va fi demarat începând cu luna noiembrie, se va desfăşura pe o perioadă de 14 luni, şi se adresează atât plătitorilor de contribuţii la bugetul de sănătate cât şi celor care nu sunt asiguraţi. Scopul programului este destinat depistării celor mai frecvente boli cronice în rândul populaţiei, în special în rândul celor care din cauza sărăciei sau a lipsei de interes, nu beneficiază de asigurări de sănătate, nefiind luaţi în evidenţele medicilor de familie sau a specialiştilor.

După identificarea bolilor, îndeosebi a focarelor de TBC şi hepatite netratate, ministerul va elabora proiecte de sănătate pentru fiecare dintre acestea, după modelul sistemelor de sănătate europene.

Controlul medical este obligatoriu, iar ce care se sustrag, şi nu ajung în bazele de date, vor fi nevoiţi să-şi plătească din buzunar spitalizarea sau tratamentul, în cazul în care se îmbolnăvesc, chiar dacă îşi achită la zi contribuţia la bugetul de sănătate. Controlul medical şi analizele fiecărui cetăţean vor fi făcute de către medicul de familie, iar în cazul neasiguraţilor, la oricare medic de familie. Înştiinţările pentru efectuarea controlului medical se vor trimite de către autorităţile sanitare, recomandate cu aviz de primire, iar cei care nu vor da curs invitaţiei vor suporta consecinţele legale,

Pentru evitarea aglomeraţiei s-a legiferat că beneficiarii să-şi facă vizita medicală în luna de naştere, începând cu primele zile ale lunii viitoare.

ACTELE DE IDENTITATE, SCUTITE DE TAXE

Conform Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului 97/2005, modificată prin Legea 290/2005, scutiţi de cheltuielile pentru obţinerea actelor de identitate sunt persoanele reţinute sau arestate, care nu au acte şi nu dispun de bani, dar şi cele care au un handicap. De asemenea, guvernanţii au hotărât ca persoanele în vârstă aflate în unităţi de ocrotire şi protecţie socială, copiii orfani sau abandonaţi, precum şi cele beneficiare ale venitului minim garantat pot fi scutite de la plata cheltuielilor de producere şi de eliberare a actelor de identitate.

Astfel, cărţile de identitate pentru minorii asistaţi în instituţii de ocrotire şi protecţie socială vor fi eliberate de către serviciile publice comunitare de evidenţă a persoanelor pe raza cărora funcţionează unitatea menţionată. Dar, dacă părinţii minorului aflat în unităţile de protecţie socială nu sunt identificaţi, pe cartea de identitate se va trece adresa centrului unde este instituţionalizaţi.

Cursuri de instruire la C.C.I. Hunedoara

În perioada noiembrie-decembrie 2006, Camera de Comerţ şi Industrie a Judeţului Hunedoara, prin Centrul de Instruire în Protecţia Mediului, organizează două serii ale cursului de instruire în Managementul Mediului.

Temele vor fi susţinute de specialişti în probleme de mediu, participarea la curs fiind gratuită, în paralel fiind asigurată consultanţă de specialitate în domeniul managementului de mediu, firmele din teritoriu beneficiind de serviciile competente şi de înaltă calitate ale unor reputaţi specialişti din judeţ, precum şi de serviciile C.C.I a judeţului Hunedoara, care facilitează transferul de know-how şi accesul la informaţii.

Facilitatea cursului a fost posibilă datorită Programului PHARE RO 2003 005 551. 03. 02. 098 de Coeziune Economică şi Socială în Dezvoltarea Resurselor Umane.

BANI PENTRU SATELE ROMÂNEŞTI

Deschiderea unei afaceri la sate va beneficia de fonduri nerambursabile de 50-60%, după integrarea în Uniunea Europeană. Cei care vor dori să pornească o mică afacere în mediul rural vor primi bani nerambursabili din Fondul European pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală. Astfel, oricine îşi poate înfiinţa o firmă într-un sat şi să ofere servicii menite a îmbunătăţi calitatea vieţii în mediul rural. Cei care locuiesc într-o comună vor beneficia de fonduri pentru reabilitarea plantaţiilor viticole sau pomicole, pentru construirea serelor, pentru achiziţionarea de utilaje agricole, terenuri, softuri, animale cu înalt potenţial genetic. Serviciile oferite populaţiei rurale pot face obiectul unui proiect pe baza căruia să primească până la 60 la sută din fondurile necesare. Pentru a primi bani de la Uniunea Europeană, proiectul respectiv trebuie să aibă valoarea minimă de 5.000 euro, iar maximă de 150.000 de euro.

Deva are o nouă hartă

Începând din această lună, municipiul Deva a intrat în posesia unei noi hărţi a oraşului, firma Stiefel, reactualizând harta municipiului de la poalele Cetăţii, după ce anul trecut a lansat în mod oficial noua hartă a judeţului Hunedoara.

Tipărită în 5.000 exemplare, într-o calitate grafică nouă, aceasta se deosebeşte de toate celelalte hărţi tipărite până în prezent prin complexitatea şi actualitatea informaţiilor conţinute.

Până în acest moment, Stiefel a lansat în mod oficial 12 hărţi de judeţe şi opt hărţi de municipii. În anul viitor şi municipiile Petroşani şi Hunedoara vor avea hărţi noi alături de alte zece judeţe sau municipii. De asemenea se are în vedere realizarea unei hărţi a U.E. unde vor apărea toate judeţele din România.

Mihaela PĂUNESCU

Topul firmelor

Camera de Comerţ şi Industrie a Judeţului Hunedoara, organizează în perioada 3 10 noiembrie a.c. ,m topul firmelor din judeţ, ajuns în Acest an la cea de-a XIII-a ediţie.

Din cele 280 de firme care vor urca pe podium 68 vor fi premiate la Petroşani în data de 3 noiembrie, 84 la Hunedoara în 8 noiembrie şi 128 la Deva în 10 noiembrie.

Topul reprezintă o importantă etapă în viaţa economică a judeţului.

Gânduri din pragul amurgului Veteranilor de Război

Dând glas astăzi, poate pentru ultima dată, gândurilor şi simţămintelor veteranilor celui de-al doilea război mondial, care mai sunt în viaţă şi se apropie vertiginos şi iremediabil de soare-apune, ne gândim să vă amintim, dragi contemporani, că în fatidicul an 1940 istoria dicta :

- prin odiosul dictat de la Viena, hotărât de Germania hitleristă şi de Italia fascistă, Ardealul de nord a fost rupt din trupul României şi invadat de Ungaria hortistă, iar
- prin hotărârea regimurilor totalitariste ale lui Hitler şi Stalin, în conformitate cu pactul de tristă amintire, cunoscut sub numele de " Pactul Molotov-Ribbentrop" Basarabia a fost invadată de statul comunist U.R.S.S.

Deşi al doilea război mondial în care au fost antrenate 72 de ţări cu o populaţie de 1 miliard şi 700 de milioane de oameni, din care au fost ucişi 30 de milioane de militari, 25 milioane civili, iar 35 de milioane au fost răniţi şi mutilaţi a început la 1 septembrie 1939, România a intrat în hora morţii acestui măcel mondial doar în 22 iunie 1941, având ca scop legitim : dezrobirea românilor asupriţi de regimurile totalitariste cotropitoare şi reîntregirea teritoriului istoric al ţării.

Armata română a luptat din 22 iunie 1941 şi până în 23 august 1944 pe frontul din est, unde au căzut 624 740 ostaşi români.

După 23 august 1944 armata română, aliată cu armatele Naţiunilor Unite, a luptat pe frontul din vest până la 9 mai 1945 şi a pierdut pe câmpurile de luptă 169 822 de ostaşi români.

Luptând cu vitejie şi eroism alături de armatele Naţiunilor Unite, armata română a eliberat, la 25

octombrie 1944, ultima brazdă de pământ din Ardealul de Nord ocupat de Ungaria hortistă.

Pentru cei ce ne aflam atunci pe front ziua de 25 octombrie 1944 a fost o zi mare şi de nespusă bucurie, în care a fost eliberată o suprafaţă de 43 500 kmp. Din trupul ţării, cu o populaţie de 2 600 000 locuitori, în majoritate români, de aceea această dată a fost decretată drept "Ziua Armatei Române".

Ne-am bucurat atât noi, combatanţii de pe front, cât şi întreaga populaţie a României, apoi ne-am continuat lupta până când Wehrmachtul a capitulat fără condiţii, punându-se astfel capăt războiului nimicitor.

După 9 mai 1945, rând pe rând am revenit apoi la vetrele noastre de baştină, am venit la casa noastră România dar am constatat că nu mai era întreagă, lipsea Basarabia, parte organică din Moldova lui Ştefan cel Mare şi Sfânt . Există chiar documente scrise în care se precizează că numele propriu "Basarabia" era atribuit întregii Ţări Româneşti şi el provine de la una din cele mai vechi familii de domnitori ai acestei Ţări, de la familia Basarabilor

Acest teritoriu carpato-danubiano-pontic, "De la Nistru pân la Tisa..."- cum l-a identificat marele nostru poet Mihai Eminescu cu geniala sa intuiţie spirituală, istorică şi geografică ni l-a hărăzit Dumnezeu şi ni l-au încredinţat moşii şi strămoşii spre păstrare şi folosire până la sfârşitul veacurilor.

Mai mult chiar, din vechiul teritoriu al Basarabiei ne-a venit şi cea mai cuprinzătoare, desăvârşită şi emoţionantă definiţie poetică a limbii noastre române:

"Limba noastră-i limbă sfântă
Limba vechilor cazanii
Care-o plâng şi care-o cântă
Pe la vatra lor ţăranii.

Limba noastră-i graiul pâinii
Când de vânt se mişcă vara ;
În rostirea ei bătrânii
Cu sudori sfinţit-au ţara"

În numele veteranilor celui de-al doilea război mondial, acum, în amurgul existenţei, vă mărturisim, cu mâna pe inimă, că avem sufletele mâhnite şi împovărate deoarece, cu toate că în lupta dreaptă pentru libertatea şi integritatea poporului român în a două conflagraţie mondială armata română din care am făcut şi noi parte a lăsat pe câmpurile de luptă 800 de mii de ostaşi-eroi, astăzi continuăm să avem încă mulţi fraţi în afara hotarelor fireşti a ţării şi pământ românesc înstrăinat...

De aceea, vă încredinţăm dumneavoastră şi urmaşilor dumneavoastră mesajul solemn de a continua lupta dreaptă pentru integritatea României şi libertatea poporului român nu cu armele războiului ci cu armele păcii, ale înţelepciunii, inteligenţei, ale istoriei, adevărului şi dreptăţii.

Socotim că această luptă dreaptă şi sfântă pentru neam şi pentru ţară trebuie dusă fără complexe, fără sincope şi timonări, cu hotărârea, curajul şi demnitatea ce ni le conferă onestitatea vieţii istorice parcursă de poporul român între celelalte neamuri ale Pământului.

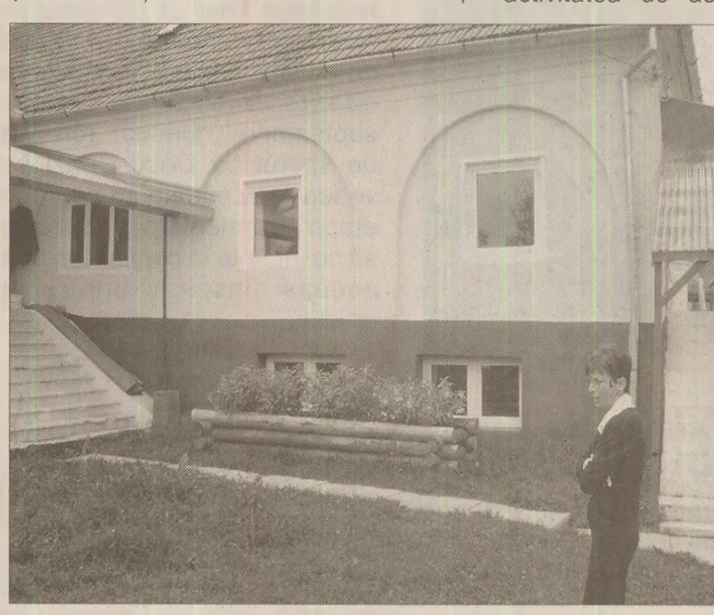
Dumnezeu să binecuvânteze România şi poporul român, precum şi pe toate celelalte popoare, neamuri, limbi,rase şi religii ale lumii şi să le dea înţelepciunea, înţelegere, prietenie şi dragoste, căci dacă dragoste nu e, nimic nu e!

Prof. Dumitru Susan, col. (r)
- veteran de război-

PROIECT BRITANIC ÎN HUNEDOARA

Locuinţa Protejată pentru Adulţii în Dificultate "Mircea Carol"- Râu Bărbat

În satul Râu Bărbat de pe raza comunei Pui funcţionează din acest an centrul "Locuinţă protejată pentru adulţii în dificultate "Mircea Carol". Deschiderea şi funcţionarea centrului a fost posibilă datorită şefului de centru prof. Felicia Fabian, dar şi a implicării C.J. Hunedoara prin Direcţia Generală de Asistenţă

Socială şi Protecţia Copilului Deva.

Centrul funcţionează în fostul conac al familiei Balasz, care până în 1989 era internat, iar până în 2001 a fost lăsat în paragină. Din iniţiativa profesoarei Felicia Fabian, ce la vremea respectivă avea calitatea de colaborator al asociaţiei engleze The ACTS Trust, s-a reuşit finanţarea proiectului de renovare şi modernizare a conacului Balasz. Asociaţia care are punct de lucru şi în judeţul Hunedoara a mai ajutat la renovarea spitalului din Pui, a dotat cu echipamente, aparatură şi materiale medicale spitalele din Petroşani, Pui şi Haţeg. Tot prin această asociaţie în 2001 s-a început colaborarea dintre Poliţia Metropolitană şi primăria Pui în vederea renovării şi dotării clădirii din Râu Bărbat. Lucrările au fost finalizate în 2004 iar în 2006 a început activitatea de asistenţă şi ocrotire socială pentru persoanele vârstnice. Implicat în lucrări pe toată perioada acestora a fost şi fiul nelegitim al regelui Carol, Mircea Carol Lambrino.

În centru se află internaţi 13 asistaţi sociali cu vârste cuprinse între 30 94 ani, pentru care lucrează 13 salariaţi. Condiţiile din centru sunt la nivel european , primăria asigurând plata iluminatului, alimentarea cu apă şi cheltuielile de întreţinere, reparaţii şi combustibilul, iar finanţarea şi coordonarea centrului se face de către C.J. Hunedoara prin D.G.A.S.P.C. Deva. În afară de Consiliul Judeţean şi Primăria Pui banii mai vin şi din sponsorizări atât de la Poliţia Metropolitană cât şi de la asociaţia engleză, sponsorizări care merg şi spre alte case de copii cum sunt cele din Baru Mare şi Lupeni.

Mihaela PĂUNESCU

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Redactor Şef
Marcel BOT

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN

Colaboratori permanenţi
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0727.231.187

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.600

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail: lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246
Tel. 0788023380

O ZI LA PADIŞ

Sfârşitul lunii septembrie încă a mai oferit turiştilor montani zile însorite de savurat parcurgând fel de fel de trasee. Am profitat şi eu de un week end cu soare şi am fugit în zona munţilor Padiş din judeţul Bihor.

Călătoria la care m-am înhămat a fost ad hoc aşa că am pornit la drum fără hărţi, numai cu amintirea unor locuri unde mai fusesem în urmă cu şase ani împreună cu nişte prieteni acum însuraţi, la casele lor. De pe D.N. 76 care duce la Oradea am mers către Pietroasa, în direcţia în care se află şi Peştera Urşilor. Nu am urmat drumul celebrei peşteri, ci am continuat pe braţul stâng al unei răscruci, paralel cu Someşul Cald. Asfaltul dispărea treptat pe măsură ce urcam, iar sătenii din Pietroasa ne-au privit compătimitor când i-am întrebat dacă pe acolo e calea către Padiş. Reacţia lor a fost de înţeles pentru că drumul pe care am urcat era mai potrivit pentru o cursă enduro decât pentru o excursie cu Dacia.

După aproximativ o ora şi jumătate am ajuns pe un platou montan de unde am pornit către Cabana Padiş. Locul pe care l-am găsit era frumos. Cazarea la un preţ rezonabil: 50 RON pentru o noapte la căsuţe şi 350 RON în butoaie vechi imense, răsturnate pe o parte şi transformate în cămăruţe de camping. Am fi rămas, dar locul era la o distanţă de 5 ore de Cetăţile Ponorului, ţinta acestei drumeţii.

Ne-am întors pe platoul „La grajduri” numit aşa probabil din cauza obiceiului sătenilor din zonă care îşi trimit pe timpul verii caii „în cantonament” la altitudine unde mănâncă iarbă grasă şi se întremă. Din zona respectivă am ajuns în jumătate de oră la Cetăţile Ponorului, urmând un traseu bine marcat şi o cărare bătătorită. Aceste cetăţi sunt impresionante pentru că arată ca o ureche uriaşă săpată în piatră, prin al cărui orificiu, infim în comparaţie cu înălţimea de peste 200 de metri a stâncilor, trece un râu apărut pe neaşteptate dintr-un izbuc. Pe timp de vară se poate traversa acest tunel, însă cu încălţăminte de schimb şi multă grijă!

Fără bocanci nici nu s-a pus problema să coborâm până în inima portalului din cauza pietrelor alunecoase şi a pantei pentru a cărei coborâre au fost fixate cabluri metalice în pereţi. Prin urmare am urmat traseul de belvedere care consta în vizitarea a patru balcoane aşezate pe culmile de sus ale „Cetăţilor Ponorului”. Ceea ce am văzut când am ajuns sus a meritat, cu toate că lemnul balcoanelor cu pricina era putred, iar anunţurile oficiale postate pe câţiva brazi ne avertizau că statul la balcon se face pe propria răspundere. Direct sub noi se aflau cetăţile Ponorului care de la bază nu puteau fi cuprinse într-o privire. După cele patru balcoane care s-au cam clătinat, încărcat cu adrenalină, am coborât „la grajduri” pentru a continua pe un traseu mult mai blând: „Poiana Ponor”.

Cu toate că mi-aş fi dorit să sorb o bere toate chioşcurile din zonă erau închise sâmbătă 30 septembrie ora 16:50. După niţică odihnă am urcat în Poiana Ponor unde am ajuns în nici o jumătate de oră. Acest loc are mereu o înfăţişare magică („A kind of magic”) pe care i-o dau iarba scurtă, colinele line, râul dintr-o albie adâncită în pământ ca şi culoarea în conturul creionului, sifoanele stâncoase ascuţite cu brazii din stânga. Am rămas acolo cât să ne bucurăm de un apus cu lumină gălbuie, şi de un alt izbuc numai de mine ştiut.

Ne hotărâserăm să coborâm în Boga pentru a rămâne peste noapte dar ne-am decis să înnoptăm la Cabana Cetăţile Ponorului (www.padis.ro) unde pentru 35 RON de persoană de noapte am primit aşternuturi curate, apă caldă cu debitul apelor termale rare şi huruitul generatorului de curent care ne-a adormit ca într-o barcă cu motor.

Cu grabă am plecat duminică lăsând în urmă câteva locuri nevizitate (Gheţarul Focul Viu, Platoul Carstic Lumea Pierdută, câteva peşteri şi mult aşteptatele de mine Cheile galbenei) şi foarte puţină sudoare pentru o zi la munte ceea ce face destinaţia recomandabilă pantofarilor, cu am fost din întâmplare eu, dar mai cu seamă celor care, echipaţi a la carte, ar putea în trei zile să se pună la punct cu geografia locului. Se pare că cehii şi maghiarii sunt foarte dornici de a se pune la punct din acest punct de vedere pentru că în afară de cabanieri şi vreo două cupluri, în inima munţilor crăişorului Iancu nu ai fi avut cu cine să vorbeşti româneşte.

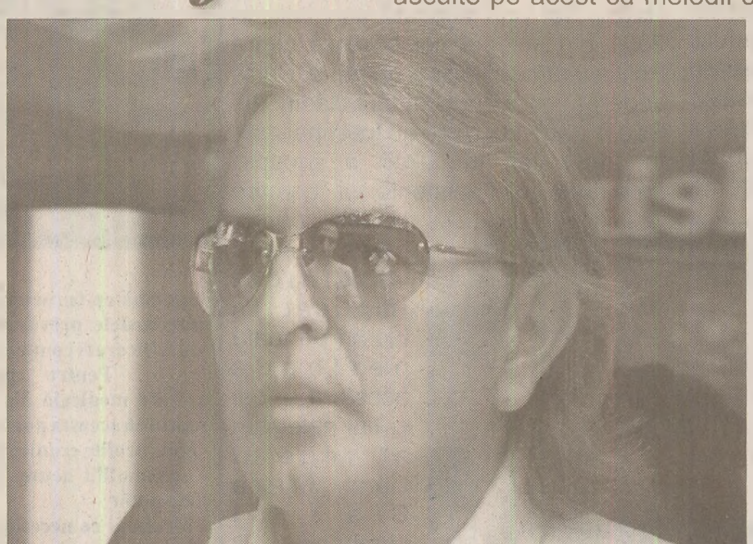
Cezar Prusianu

DUCU BERTZI Best of 60

Despre puterea evocatoare si farmecul discret al muzicii auzite din întâmplare se poate vorbi cu plăcere în ciuda riscului de a pătrunde într-o prea vizitată cofetărie de madlene. În apropierea teatrului „Ion Creangă” din Bucureşti am simţit şi eu, din pură (fericită) întâmplare această nemaipomenită senzaţie de descoperire a unor vechi acorduri. Prin aer se auzea o melodie atât de cunoscută însă incredibil de diluată în frunzele grădinilor.

Am ajuns în zbor la „Green Hours”, cafeneaua de pe Calea Victoriei unde l-am găsit pe Ducu Bertzi cântând melodia „Floare de colţ”. Locul era plin de invitaţi aşa că nu mi-a fost greu să realizez că acel concert în toiul după amiezii de 21 septembrie era prilejuit de lansarea primului *best of* al lui Bertzi, după o carieră muzicală de peste 30 de ani.

Albumul se numeşte „Best of 06” pentru că este al şaselea cd semnat Ducu Bertzi şi evident anul lansării este ...2006. În discografia selectată se regăsesc şlagărele cele mai cunoscute ale solistului maramureşean, unele reorchestrate. Astfel, audiofilii vor avea ocazia să asculte pe acest cd melodii ca „Dacă tu”, „Suflet fără chei”, „Şi de-ar fi” sau „M-am îndrăgostit”. Grija editorilor de sunet s-a regăsit în conturarea mai fină a detaliilor muzicale care pun în valoare cu claritate vocea artistului.

Semnificaţia acestor detalii tehnice ar păli dacă rezultatul final al complicaţiei nu ar fi cel comparabil cu o cutie de amintiri iubite şi regăsite pe neaşteptate într-o zi de septembrie... Oricum, rămâne de sperat că Ducu Bertzi va vedea în acest album numai o etapă intermediară şi va reuşi să ne încânte în continuare prin aceeaşi inspirat bun simţ artistic.

Dan Zara

A *fluturi*; fluturire. A *măturare*; mă, *tu* şti că *rare*-s chestiile astea...

Nici că s-ar fi putut un gram de nebunie mai mult, decât să te fi pus în calea fluturilor în timp ce ei, ghici ce fac ? : mătură. Tot ce prind ! Mai pe ce, că-l trag o coadă de mătură şi **Elei Roseni.** Care există, pentru simplul motiv că s-a inventat: singură. Altfel, am fi rămas la ***“nu mai ştiu ce făceam / nu-l vream eu”***, că tot: ***“stătea lângă mine plictisul / plictisit se uita la mine(...).*** Dar: ***“aş fi făcut despre orice /.../ aveam vedere la stradă(...)”***, spune **Marinela Ela** , la pagina 51; pentru ca, o filă mai departe: ***“să vezi cum făceam dragoste / în program Java / cu pixeli în loc de celule (...).*** Aş zice, de-a dreptul: **<<Fato, ai înnebunit ? >>** ...Sau mai degrabă **fluturii tăi** chiar au tot ce le trebuieşte, vis-à-vis de alte lighioane, unele deplorabile: sunt străvezii, au poate şi nişte culori chiar adânci, au aripi şi codiţe şi sunt **fluturi !**

Dar, în fine, veni Ela Roseni, **alias** cea de lângă noi, pe care o ştim bine, să-i facă pe *fluturi măturători*; salubrizanţi; compromişi social; undeva între paleta de culori dumnezeiască şi...containerul cel de toate zilele. Aşa am crede! Dar, e altfel...de altfel!; pentru că fosta doamnă Marinela, care e acum domnişoara Ela, nu greşeşte chiar deloc atunci când e vorba despre lucrurile care îi sunt ele cele mai dragi: versurile!...Aşa că, hai să nu mai glumim nici noi foarte tare!; este o carte de poezie, în care al naibii să fiu dacă ar şti măcar ea, poeta, ce-a vrut să facă.. Pentru că, de la înfrăţirea nativă cu pitorescul cel dinlăuntru, şi cel dinafară -, până la modernismul inevitabil al metaforei, şi mai departe la ce... vreţi voi, fie şi cu ***“bufniţe pe creier”,*** ne-uitând de ***“copertă cu fluturi /măturători”*** **(pagina 28)**, domnişoara Ela se plimbă prin şi printre cuvinte, de asemeni prin baruri **(pagina 32)** hai, că am prins-o!; caută ***“motiv în mov”(!) / pledoarie pentru morţi / vesele”*** am auzit-o şi pe asta -, ; nu vrea să se resemneze nici într-un caz; şi ...***”pălăvrăgeşte”*** ce-i drept, ***“în taină”*** **(pagina 47)**. Unde m-am oprit, învârtindu-mă prin carte, la : ***“suspinând, caii albi!”(pagina 48).*** Da, d-ra Ela s-a apucat de făcut şi re-făcut o limbă / un limbaj / o limbarniţă ca pentru fluturi. Unde, ***plictiseala*** are ***“rezerve”***, cât pentru...un secol de plictiseală...Şi unde, îmi pare rău, dar trebuie să o spun deoarece era de ştiut : ***fluturii*** sunt trişti, poate chiar măturaţi mai degrabă decât ***măturători***, de către viaţa asta cumplit de superbă, dar şi superb de cumplită...De altfel, poeta din faţa noastră, categoric departe fiind de a se minte singură, scrie: ***“dorm cam prost de la o vreme / aşa stau lucrurile / din nefericire”.*** Iar, ca să ne închidă gura sau, urechile ? ***“sunt exact cum vreau să fiu / - să nu-ţi fiu pe plac(...)”.*** Da, îţi trebuie: curaj, nebunie, dragoste şi un pic de deznădejde. C*est la vie!

Daniel Marian

MIC JURNAL DE CĂLĂTORIE ÎN CANADA

(Urmare din numărul precedent)

Afară stătea să plouă dar am ignorat asta şi am descoperit imaginea cascadei de pe terasa din spatele cazino-ului. Am mers mult şi cu plăcere, am coborat pe esplanada şi am ajuns până la clădirea unei vechi hidrocentrale. Iulian vroia să vadă dacă a fost cea patronată de Sir Pellat pe vremuri sau nu. Inscripţia nu lămurea acest aspect, fapt rămâne că liftul care urca de pe esplanadă spre hotel şi-a închis porţile la ora 8, cu câteva secunde înainte de a ajunge noi la el. Aşa că am reluat tot drumul pe jos, în directie opusă, ca să ajungem la hotel. Atunci am facut poza din faţa cazino-ului, cu fântânile arteziene, una dintre cele mai dragi poze din această vacanţa.

Miercuri seara am vorbit la telefon cu Alina, prietena din Deva cu care urma să ne vedem vineri.

Joi am rămas tot in zonă, am vizitat grădina botanică din Niagara unde trandafirii încă nu apucaseră să înflorească. Am intrat şi la pavilionul cu fluturi, un fel de seră cu plante tropicale şi fluturi mari şi coloraţi. La întoarcere am oprit la uriaşul ceas floral unde spaţiul fiecărei ore e marcat de altă culoare de flori. Am fost neplăcut surprinsă de indicaţiile unui ghid care însoţea un grup de turişti şi care le-a permis, "generos" să mai "browseze" prin zonă 10 minute şi pe urmă, gata, gâştele la autocar, să bifeze următorul punct ochit, punct lovit. De asta sunt impotriva tururilor cu ghid şi program strict. Poate că eu nu reuşesc să acopăr tot ce le arată lor ghidul, dar ce văd, văd în ritmul meu, pe sufletul meu, nu stă nimeni după mine cu o jordiţă politicoasă, împingându-mă jovial peste pragul de rentabilitate al companiei de turism.

Am mai oprit la aerocar, un fel de telecabină deschisă, care traversează râul şi se întoarce înapoi. Am făcut cu mâna celor din telecabină, am admirat o buclă şugubeaţă de-a Niagarei, care vine, face un mic popas şi se răzgândeşte, aruncându-se pe un traseu în unghi de 90 de grade.

Joi seara am mers la cumpărat de fructe şi am dat la făcut o parte din pozele de până atunci. La cascadă era vânt destul de puternic şi toată ceaţa venea pe esplanadă, aşa că nu ne-am mai putut plimba. Am mai dat un tur cu maşina şi ne-am dus la culcare.

Vineri, pe la prânz, am părăsit Niagara Falls şi am pornit din nou spre Toronto să luăm pozele de la Casa Loma şi să mai vedem câte ceva. Am ales Spadina Museum, de fapt o casă locuită până acum vreo 20 de ani de o familie (ai ghicit) foarte bogată. Casa exemplifică ceea ce se numeşte stilul victorian de locuinţă, într-adevăr frumoasă, bine păstrată/restaurată... Din păcate, nu mi s-a permis să fac poze cu blitz, din motive de conservare a patrimoniului, ceea ce m-a facut să mă îmbufnez. După-amiaz, am mers din nou la masă la restaurantul Sang Ho. Deja ne bătăiam de nerabdare să ne vedem cu Alina şi cu trupa ei. Trecuseră mai bine de trei ani de când ne întâlniserăm ultima data, la Deva...

Am ajuns la ei, în Oakville seara după 7 şi prima persoană pe care am zărit-o a fost chiar Dănuţ, băieţelul cu o lună mai mare decât Adelina. Următoarea persoană a fost Alina şi imediat a apărut şi George, soţul ei.

Era o seară limpede, un inceput de week-end pentru cea mai pretenţioasă comandă. Am povestit cu Alina o gramadă, copiii s-au jucat cuminţi iar bărbaţii s-au retras/ascuns în spatele casei, la poveşti şi ei. Am aflat imediat o veste mare: că Alina şi George aşteaptă al doilea bebeluş în decembrie.

Sâmbătă dimineaţa am mers cu ei şi cu naşul lui Dănuţ în Oakville, la lac. Copii şi-au luat bicicletele, s-au dat pe hinte, au aruncat pietricele în lac, s-au amuzat bine... Noi am mai povestit, câte şi mai câte, şi ne-am bucurat de fiecare clipă a prezenţei acolo. Am facut poze împreună şi am mers să mâncăm la un restaurant chinezesc care mi-a plăcut mult. Dupa asta noi am mai tras o fugă până la Toronto, să ne urcăm în CN Tower. Se spune despre acest turn că e cea mai înaltă structura stabila din lume. Era foarte aglomerat sâmbătă după-masă, dar am aşteptat şi am urcat cu liftul până la 346 de metri. Deşi ne-am obisnuit cu priveliştile de la înălţime, de fiecare dată e cumva altfel şi totuşi la fel de impresionant. Adelina şi Iulian au făcut poze pe podeaua de sticla sub care se deschidea hăul celor 342 de metri până la asfalt. La stadionul imens de lângă turn era un meci (de baseball cred) şi de sus totul se vedea ca o mare de puncte colorate.

Realitatea s-a răsturnat, zgârie norii care te fac să-ţi cadă pălăria, deveniseră nişte creaturi modeste şi la locul lor, iar noi nişte cuceritori căţărati pe trofeu cu liftul. Ne-am savurat vreo jumătate de ora superioritatea şi pe urmă ne-am aşezat cuminţi la coada la al cărei capăt era liftul de coborâre. Aparatul foto era epuizat: şi baterie, şi memorie, tot. Ne-am întors în Oakville la Alina şi am petrecut şi seara de sâmbătă împreună. Duminica dimineaţa am mers să bem o cafea la Starbucks şi după asta am admis cu o strângere ascunsă de inimă că e timpul să demarăm înapoi spre casă. Am mers fără probleme până la graniţa cu America. Aici ne-am asezat la coadă, deşi nu erau multe maşini. Când am ajuns la tipul care controla paşapoartele el a zis: "Romanians, no kidding", noi am ridicat din sprâncene, iar el a continuat discuţia în limba română, ceea ce pentru mine a fost o surpriză foarte plăcută şi i-am spus-o. Ne-a zis ca e de origine din Făgăraş, că a fost campion la judo şi a petrecut 5 ani in Legiunea Străină. Ne-am luat la revedere şi am pornit din nou spre casa cumnaţilor din Michigan care, de data asta, erau în curte la un grătar, iar în casă duduia ...aerul condiţionat.

Luni am mers împreună cu ei să vedem oraşul Bay City din Michigan dar pentru prima oară traficul pe autostradă nu a ţinut cu noi, vremea era bezmetic de caldă şi ne-am întors din nou la ei acasa. Am dat ceasul în urmă cu o oră şi am pornit spre Chicago. Pe drum au tras nişte ploi de vară de nu mai vedeai nimic, noroc ca Iulian are ochi buni şi s-a descurcat. Am ajuns acasă pe la 8 seara şi...

...A fost odată ca niciodată, că, daca n-ar fi fost nu s-ar fi povestit.

Amalia NIŢĂ

Sugestii pentru timpul liber care a trecut

"Decreţei" desecretizaţi

..."*Filează*" becul, " *filează*" lampa, *filează* şi Securitatea. Copiii se ridică din plapume cu noaptea în cap, aprind câte o lumânare ***nu*** neapărat pentru rugăciune, ci pentru a ***nu*** se izbi cu capetele de tocurile uşilor -, după care se spală pe ochişori, pe dinţişori şi o iau la cale prin omăt, tocmai spre şcoală, cât e iarna de lungă...Scenariu de Românie ante-decembristă; dar: şi cumplit scenariu de (exemplu) Munţii Apuseni, în variantă 2006, în ajunul Marii Integrări.

Vorbeam despre copii, adică despre Feţi- *frumoşi* şi *Ilene-la fel-de-frumoase*. Ce făcură, ghici, copiii după ce chiar cu "norma" fură făcuţi: au început să se vadă James Bond (ce-i drept, cu sfert de *normă*). Dacă vreunul dintre ei halea o caricatură de *"Eugenie"* cu alură de *"Milky Way"*, gata raportul la Securitate. Câte un puşti ori puştoaică, pe lângă leul dat de părinţi drept bancnotă de cheltuială la şcoală, poate primea de la Securitate încă odată salariul lui taică-său sau măcar avansul... Ca să nu mai zicem de concurenţa tată/ fiu/ mamă/ unchi/mătuşi/ veri, în ce priveşte rapoartele date la Securitate ! Grea treabă. Oricum, ăştia cică ar fi fost *"bobocii- de-securişti"*, în sensul că erau mici cât *"bobocii"*, dar erau şi ai naibii de "*securişti"*.

Vine partea a doua, despre *"bobocii de securişti"* , care poate suntem, poate nu. De exemplu, nu mă cheamă ***Muscă,*** maică-mea nu e ***Mona;*** să zicem că mă cheamă ***Bondar,*** iar pe maică-mea o cheamă ***Bondăriţa.*** Şi iară povestea cu *filatul:* al becului, al lămpii, de ce nu şi noilor "Securităţi" strânse în pumnul său precum o cloacă de parâme, de însuşi dl. Băsescu. Sunt, probabil (vă spun eu, că nu n.mea) *"boboc de securist"*. Şi: mă duc tot prin omăt ce-mi mai place să aud lupii căutându-şi cărare ! mă duc tot la şcoala de pe vremuri, scorojită dacă nu putrezită; şi să mă întorc la lumânare, înţelegând prin asta cândva, după zeci de ani grămadă, că există o singură *Uniune* care foloseşte la ceva bun - cea *cu bunul Dumnezeu* !

De la Zilele Francoolemiei, înapoi la "pupat Piaţa Constituţii"

Sau: cum se făcu vinul de soi apă de Dâmboviţa !

Cea mai mare bulibăşeală din istoria mai recentă a României, s-a dus; ornată din plin cu strângeri de mâini, cu pupături, cu delicatese de dragul de a readuce în actualitate imaginea legendară a "micului Paris"; dar nu văd nicidecum, de exemplu Parisul (cel autentic), într-o

udate cu drojdii din cele mai alese şi cu blocaje de circulaţie în plin centrul unei capitale ce se vrea una europeană. Nu ştiu zău, care stat din lume s-ar mai fi dat de ceasul disperării, să-şi paralizeze capitala vreme de mai bine de trei zile, doar asemenea situaţie... Numai că, luxul grandorii a devenit literă de lege, deopotrivă la preşedintele Băsesc, cât şi la premierul Tăriceanu. Care e mai grandoman decât altul? asta este întrebarea pe cheiul Dâmboviţei. Şi care Palat e mai "tare" Cotroceniul, Victoria ori cel al Parlamentului...Că de, separaţia puterilor în stat ce mai contează, când toate cele trei sunt în parte şi deopotrivă handicapate, preocupate doar de propriile imagini. Avem, nu-i aşa, un marinar, un motobiker şi o gaşcă de somnambuli care atunci când se trezesc îşi mai votează o pensie, o indemnizaţie de vacanţă, ori un ban de benzină cam cât să le ajungă pentru a face ocolul lumii la volan, cam de cinci ori pe an!...

Trecură deci, şi cele trei zile cam cât ţine orice minune omologată -, ale francofoniei alcoolizate din plin şi in corpore. Acum, e din nou rândul alcoolizărilor separate, cu puseuri pe măsură de genul "facem şi desfacem" partide. Ce mai contează, cum că unul ca Tăriceanu ori Olteanu erau nişte "ţânci politici", pe când Stolojan punea la cale Alianţa DA. Jos cu Stolojan, pentru că tot s-a ajuns la alianţa NU ! Cât despre mega-partidul orchestrat de Băsescu, s-ar putea să existe până la urmă cu-adevărat - şi atunci riscăm să o luăm de la capăt, ca pe vremea PDSR-ului, partidul-stat al lui Iliescu. Sau, s-ar putea ca încercarea să eşueze, şi atunci n-ar fi exclus să ajungem la a vota precum la casa de nebuni, pe motiv de "greaţă politică": românii cu UDMR-ul, ungurii cu PRM-ul, iar în final de ce nu am avea o coaliţie "sută la sută": una Marko Bela V.C. Tudor!...

Daniel Marian

La sărbătoarea comunei Pui

TRADIȚIA ȘI MODERNITATEA AU ADUNAT MII DE LOCALNICI

Comuna Pui, renumită în întreg județul Hunedoara datorită tradiției și frumuseților sale, a fost în această lună gazda cunoscutei nedei anuale ce a debutat cu "Cel mai mare târg de animale" eveniment care se va desfășura săptămânal în zonă. Pe sute de metri dealungul DN Simeria Petroșani au fost amenajate tarabe cu mărfuri industriale,

mobilier, hamuri, buți și butoaie, în care și-au expus realizările adevărați meșteșugari populari, nelipsind micii, cârnăciorii și berea. Cu această ocazie, în prezența a numeroase oficialități județene, printre care se numără și președintele Consiliului Județean Hunedoara, Mircea Ioan Moloț, au fost inaugurate și două obiective de interes național: **Stația de alimentare cu apă** de la Hobița la care vor fi racordați peste 3000 de

locuitori din satele Pui, Hobița, Râu Bărbat și Galați. Lucrarea a fost realizată printr-un program SAPARD, valoarea investiției ridicându-se la suma de 23 de miliarde lei. Al doilea obiectiv a fost inaugurarea **DJ 667 Pui-Hobița** care a fost reabilitat și modernizat cu fonduri de la Consiliul Județean Hunedoara, prin Direcția de Drumuri.

La inaugurarea celor două investiții a fost prezent și Ministrul Muncii și Solidarității Sociale, Gheorghe Barbu.

Drept priorități pentru anul 2007 vor fi

realizarea canalizării pentru cele patru sate în valoare de 44 miliarde lei, precum și alte modernizări de drumuri.

Gazdă primitoare pentru oaspeți au fost, ca în fiecare an, primarul comunei, Victor Stoica, alături de mii de localnici, bucuroși de fericitul prilej al sărbătorii în care tradițiile arhaice se îmbină în mod armonios cu realizările prezentului.

Cu această ocazie au fost declarați cetățeni de onoare ai comunei Dumitru

Moroșanu și Alexandru Moroșanu, fii ai locului și cunoscute personalități în domeniile în care activează.

Muzica populară a încântat însă, în a doua parte a zilei, urechile celor prezenți. De pe scena amenajată cu mult gust nu au lipsit cunoscuții soliști de muzică populară: Elena Merișoreanu, Tinu Verezeșan, Mariana Deac, Adriana Medrea, Viorica Ștefanovici și soții Medrea din Sibiu. Melodiile au încântat urechile celor prezenți până târziu în noapte,

iar lumea s-a simțit mai bine ca niciodată, pentru că nu numai veșnicia s-a născut la sat ci și dorința de destindere și bună dispoziție.

Stejărel IONESCU

